

Da je meni
likati
vensko sobo,
mi je razdeliti
venski strop,
umetnosti
po narodni volji:
ti sobi
dišče je kot,
strop
ira iz kota,
le leto iz božiča,
le družine
svete Družine,
ta misel
svetega Duha –
o je hotel
narod.

/Oton Župančič/

misli

THOUGHTS

ETO -
EAR 43
ANUAR 1994

Naslovna slika: Mednarodno leto družine se je pričelo – pa pričimo letnik s sliko svete Družine!

+ + +

NOVI letnik smo pričeli – zopet z zamudo, kar pri MISLIH ni nič posebnega. Opravičeval se ne bom, ker sem storil vse, kar je bilo v moji moči. Morda mi bo polagoma le uspelo premakniti datum izida sleherne številke v prvo polovico meseca. Bog daj!

Naslovna stran platnic je malo drugačna – delo Dragice Gelt kot je bilo lansko, in zanj toplja zahvala! – notranje opreme pa nisem spreminjal. Za prehude spremembe sem kar malo prestar, obenem pa že od nekaj ljubim tradicijo. Menim, da je večina bralcev mojega mnenja. Za vsebino sem bom pa že potrudil, da bo pestra in zanimiva. Seveda tudi pri tem ni mogoče vsem ustreči. Menda ni na svetu urednika, ki bi mu vsi ploskali. Vsaj meni niste doslej in mi tudi v bodoče ne boste . . .

Naročnine z novim letnikom nisem dvignil, ker vidim toliko dobre volje naročnikov pri dodajanju daru v Bernardov tiskovni sklad. Vsem naj Bog povrne za razumevanje, ki pomaga MISLIM iz meseca v mesec. In če kdo pridobi reviji novega naročnika, da sproti mašimo luknje, bom tudi vesel. Lani sem zapisal 38 novih, letos doslej že 9 – vsekakor več kot pa jih je umrlo ali spremenilo naslov brez sporočila.

Kar korajžno v novi letnik – z vašo pomočjo, dragi naročniki!

– Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO – I. del – Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol – Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca – Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancom.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL. PART I. Cena 12 dolarjev. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. Slovenian Research Center of America.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11 dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI – SLOVENIAN FOLK SONGS – A. L. Ceferin (ed.) – Cena knjižice z audio-kaseto vred 6 dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga zanimivih esejev Dr. M. Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Zadnje izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSLEM, II. del. – Zanimiva študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos. Cena 27 dolarjev. (Cena za prvi in drugi del skupaj je 40 dolarjev.)

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40 dolarjev. Samo zadnja knjiga (III. del) je 28 dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarje.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjave prič o teharskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 4 dolarje.

PISMA MRTVEMU BRATU – Topli spomini na brata – Avtor je duhovnik lazarist Franc Sodja – Cena 12 dolarjev.

PRED VRATI PEKLA – Duhovnik lazarist Franc Sodja opisuje v živo življenje v ljubljanskih zaporih po končani vojni. – Cena 8 dolarjev.

JESENSKO LISTJE – Prva pesniška zbirka adelaidskega pesnika Ivana Burnika – Legiša. Ves dobiček je namenjen ljubljanski otroški bolnišnici. Cena 10 dolarjev.

misli (THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'Beckett Street, KEW, Vic. 3101 – Naslov: MISLI, P.O.Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel.: (3)853 7787 – Fax (03)853 6176 + Naročnina za leto 1993 je 10.– dolarjev, izven Avstralije 18.– dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišтво za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel.: (03)387 8488 – Fax: (03)380 2141

Božje misli in človeške

Leto
43
Št.
1

JANUAR 1994

- Ob novem letu – Iz zvočnega pisma škofa Piriha – stran 1
Iz poslanice slov. škofov o Letu družine – stran 2
Blagoslovi moje leto – pesem – Jörg Zink – stran 3
Pomembna obletnica velikega Slovenca p. S. Škrabca OFM – P. Niko – stran 3
Petrova zgodba – črtica – stran 5
Naše skupne naloge – Nadškof A. Šuštar – stran 6
Iz razgovora z Janezom Janšo – Ned. dnevnik – stran 8
Središče svetega Rafaela, Sydney – P. Valerijan – stran 11
Izpod Triglava – stran 14
Iz družine prihaja mir človeške družine – Iz poslanice papeža Janeza Pavla II. na dan miru – Povzel Janez Gril v Družini – stran 16
Središče svetih Cirila in Metoda, Melbourne – P. Bazilij – stran 18
Moje celice – zapiski iz zaporov – Jožko Kragelj – stran 21
Naše nabirke – stran 21
Središče svete Družine, Adelaide – P. Janez – stran 24
Lastniški certifikati – stran 25
Z vseh vetrov – stran 26
Kotiček naših mladih – stran 28
Križem avstralske Slovenije – stran 29
Pa spet nekaj uvoženega iz Republike Slovenije – stran 32

OB NOVEM LETU

NEKATERI ste mi za praznike izrazili svoja voščila. Pristrčno in iskreno se vam zahvalim. V letu, ki se je izteklo, ste na vaši celini obhajali celo vrsto jubilejev: 25-letnico cerkve svetega Cirila in Metoda v Melbournu, 20-letnico cerkve svetega Rafaela v Sydneyu, 10-letnico cerkve svete Družine v Adelaidi in prav tako 10-letnico cerkve Vseh svetnikov v Wollongongu. Čeprav sem vam v septembrski številki vaših Misli napisal uvodni članek, pa vam za vse vaše jubileje tudi tokrat izražam svoja pristrčna voščila ter najboljše želje za rast v veri, slovenskem prepričanju in kulturi.

Rojstvo božjega Sina, ki smo ga praznovali, je eden največjih dogodkov v človeški zgodovini. Bog ni prišel na svet s silo. Hotel je radovoljnega sprejema in Marija je bila tista velika žena, v kateri je Bog dokončno uresničil svojo zavezo z nami. Po Jezusu Kristusu je Bog prišel med nas. Postal je naš brat, prijatelj, življenjski sopotnik, vsakomur blizu; v vsem podoben nam, razen v grehu. Bog je postal otrok, da bi mi postali in bili deležni božjega otroštva. Bog se je ponižal, da bi človeka spet povišal. Bog je postal majhen, da bi človek postal velik.

Belgijski mislec Karel Muller pravi, da bi sodobniki še kar hitro verovali v Boga, v večno, v nujno in povsem nadzemesko bitje, toda upira se jim vera v živega Boga, vera v to, da bi ta nedostopni in nedosegljivi Bog stopil v našo človeško bedo in umazanijo, da bi se zanimal za nas, da bi nas ljubil poimensko, vsakega posebej ali celo da bi hotel bivati med nami. To se jim upira in tega ne razumejo.

Kar se zdi nekaterim razumnikom nemogoče, je za nas kristjane resničnost. Bog se nas nikoli ne naveliča. Kar naprej prihaja k nam. Ostaja z nami. Za vsakega posebej se zanima. Vsakemu se približuje s svojo pozornostjo in ljubeznijo. Nikoli nas ne zamenja enega z drugim, ampak nam res kaže toliko ljubezni, kakor da bi On in jaz bila edina in sama na svetu. Bog se postavlja ob nas na isto raven. Upošteva naše človeške, umske in duhovne zmožnosti ter čaka, da njegov glas slišimo, da

I z P O S L A N I C E
Slovenske škofovske konference
za mednarodno leto družine:

DRUŽINI MESTO,

KI JI GRE!

Organizacija združenih narodov, ki povezuje ves svet, je leto 1994 razglasila za mednarodno leto družine. Komaj katero leto je vzbudilo toliko zanimanja in pripravljenosti za sodelovanje, kakor to. Saj je družina srce človeštva, središče, v katerem se dogajajo najusodnejše odločitve našega življenja.

Katoliška Cerkev je to pobudo z veseljem sprejela. Papež Janez Pavel II. je na vso Cerkev kakor tudi na vse ljudi dobre volje naslovil posebno poslanico in jih spodbudil, da to leto čim več storijo za družino in s tem blaginjo vse družbe in vsakega človeka. Na praznik sv. Družine, 26. decembra 1993, je predstavnik svetega očeta v Nazaretu odprl cerkveno praznovanje mednarodnega leta družine. Na praznik Marije, božje Matere, na svetovni dan miru, 1. januarja 1994, pa je papež Janez Pavel II. v Rimu uradno odprl svetovno leto družine.

Slovenski škofje smo že na svoji seji 15. novembra 1993 na predlog posebne komisije sprejeli okvirni program za praznovanje mednarodnega leta družine v Sloveniji. V vseh treh slovenskih škofijah smo na praznik sv. Družine, 26. decembra 1993, z evharistično daritvijo začeli to leto.

Vabimo vse, ki jim je pri srcu naša skupna skrb za družino, državno vodstvo, vzgojne in šolske, kulturne, gospodarske, zdravstvene in socialne ustanove, naj zagotove družini mesto, ki ji gre. Potem bomo kljub težavam upali v lepšo prihodnost.

Vsem družinam želimo obilo božjega blagoslova in Marijinega varstva!

V imenu Slovenske
škofovske konference
Alojzij Šuštar, nadškof
predsednik SSK

mu odpremo ter ga sprejmemo v svoj dom in v svoje življenje ter da skupaj z njim gremo naprej in gradimo svetlejšo prihodnost.

Iz različnih razlogov ste zapustili svojo rodno domovino Slovenijo in odšli v svet. Včasih se zgodi, da človek materialno napreduje, duhovno pa obuboža. Tako pride kdaj celo do zakonskih, družinskih pa tudi narodnih problemov, brodolomov, ker ni bilo skladja med materialnim in duhovnim prizadevanjem. Svet je danes majhen. Ljudi s podobnimi poklici, kakor je vaš, je veliko; kar izgubimo se med to množico. Mož in žena edino doma izkusveno doživljata, da sta edina, ki sta si zaupala vso svojo ljubezen in vse svoje življenje in da sta tu nenadomestljiva drug za drugega, za otroke in za družino. Posebno naročilo božičnega praznika je: radi imejte otroke in spoštujte medsebojno človeško dostojanstvo. Leto 1994 so Združeni narodi razglasili za leto družine. Tudi Cerkev je sprejela to pobudo in se bo potrudila, kako pomagati in zaščititi družino.

Tisti, ki ste sami in nimate družine, imate morda včasih občutek, da se nihče za vas ne zanima, da vas nihče ne pozna, da vas nihče ne ljubi. Zato pa človek lahko dela kar hoče. Prav božični praznik nam pove, da ni tako. Z nami je Bog. Ne le za božič, ampak vsak delavni in praznični dan leta. On nam sledi povsod. In če ga sprejemamo kot izkušenega prijatelja ter voditelja, bo osamljenost nekoliko manjša, notranje bogastvo in človeška zrelost pa veliko večja. Tujina in vaša nova domovina vas je lahko duhovno, materialno in kulturno obogatila. Vendar, kjerkoli ste, dragi rojaki, vedite, da ste otroci slovenske matere in slovenske zemlje. Ne pozabite blagglasne slovenske besede in ne sramujte se, da ste Slovenci. Radi se vključujte v slovenske župnije, v slovenske verske skupnosti ter katoliške organizacije in sodelujte s svojimi duhovniki, ki jih imate v svoji sredi. Bodite zdravo ponosni na slovensko kulturo, na našo zgodovino, narodno omiko in na našo samostojno državo.

Vam vsem, dragi slovenski rojaki v Avstraliji želim za novo leto vso polnost ter srečo Kristusovega odrešenja. Božja navzočnost v vas naj poglobi vašo vernost, vam ulije novo moč za oblikovanje osebnega, družinskega, zakonskega in narodnega življenja v prihodnosti. S tem namenom vas prav vse pristrčno pozdravljam, blagoslavljam in upam, da se bomo še kdaj prijateljsko srečali.

Narodni ravnatelj za izseljence — skof METOD PIRIH
/Iz njegovega zvočnega pisma Slovincem po svetu/

GOSPOD mojih ur in mojih let,
ne prosim te, da mi daš več časa.
Prosim te za modrost,
da bi vse ure zares napolnil.

PROSIM TE, da bi znal nekaj svojega časa
ohraniti za to, kar ni ukaz in dolžnost:
nekaj za tišino in zbranost,
nekaj za igro in razvedrilo,
nekaj za ljudi ob robu mojega življenja,
ki potrebujejo družabnika.

BLAGOSLOVI MOJE LETO

PROSIM TE za prizadevnost,
da svojega časa ne izgubljam,
ne zapravljam, ne tratim.
Vsaka ura je kot košček njive:
rad bi jo preoral,
rad bi v brazde samo dobro zasejal:
take misli in besede,
ki bodo obrodile sad.

GOSPOD, blagoslovi moje leto!

Jörg Zink

POMEMBNA OBLETNICA VELIKEGA SLOVENCA

P. NIKO
ŽVOKELJ

KO sem pred letom in pol zapuščal Melbourne in odhajal na novo delovno mesto v domovino, mi je uspelo na poti osvežiti spomin s podobo kostanjeviškega samostana v Novi Gorici. Tam so bili začetki mojega redovnega življenja davnega leta 1969-70. V času noviciata smo vodili turiste na ogled grobnice Bourbonov - zadnjih francoskih kraljev, ki so v cerkveni kripti našli svoje končno bivališče. Privlačila me je že takrat samostanska knjižnica z resničnim knjižnim bogastvom - preko 11.000 knjig, od teh trideset inkunabul (tako imenujemo knjige izpred leta 1500) in prvo slovensko slovnico "Zimske urice" Adama Bohoriča iz leta 1584, z lastnoročnim podpisom avtorja, kar je verjetno tudi njegov edini ohranjeni rokopis. Knjižnica nosi ime p. Stanislava Škrabca.

O življenju tega patra sem zvedel malo več prav leta 1970, ko so pri vходу v samostan odkrili njemu v čast spominsko ploščo. Postavili so jo člani Kluba starih goriških študentov.

Po dvaindvajsetih letih sem zopet na

Pater
Stanislav
Škrabec
1844 - 1918

Kostanjevici oz. Kapeli, kot kraj radi imenujejo domačini. Kmalu po prihodu v samostan me je p. Felicijan Pevec iz Novega mesta opozoril, da je Ministrstvo za promet in zveze Republike Slovenije izdalo razpis za priložnostne znamke. V brskanju po preteklih dogodkih sem postal pozoren na rojstni datum p. Stanislava Škrabca, ki je v kostanjeviškem samostanu živel in delal preko 42 let. Napisal sem prošnjo z obrazložitvijo in bila je sprejeta - znamka je izšla letos dne 14. januarja v vrednosti 55 SIT. Po posvetovanju z zavzetimi ljudmi smo se odločili, da bi bila čudovita prilika 150-letnica njegovega rojstva - letos 7. januarja - za predstavitev življenja in dela tega našega največjega jezikoslovca slovenista 19. stoletja širši javnosti. Priprave so stekle, ustanovili smo iniciativni odbor in pozneje

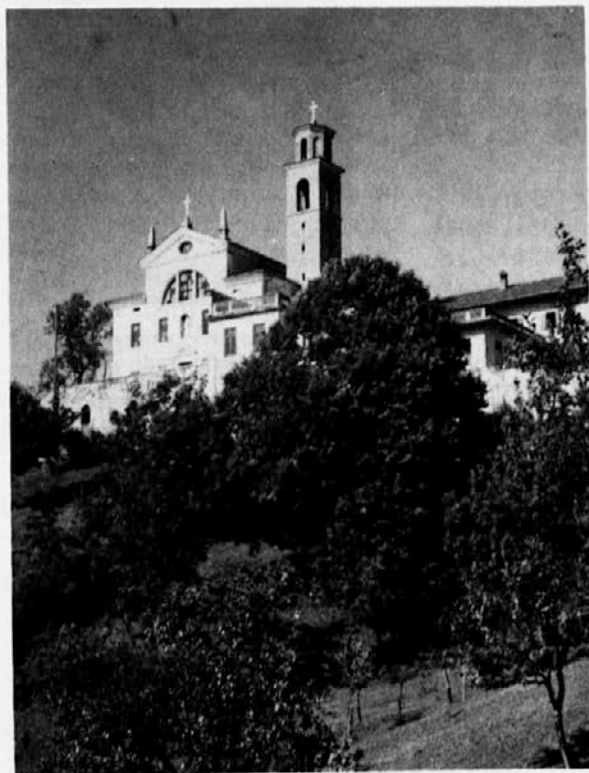
častni odbor. K sodelovanju smo povabili univ. prof. dr. Jožeta Toporišiča, ki je edini po vojni odkrival življenjsko pot in delo p. Stanislava Škrabca. Z veseljem je sprejel sodelovanje, kakor tudi mnogi drugi, ki smo jim zaupali naše načrte. Oblikovali smo ŠKRABČEVE DNEVE, ki naj bi se začeli na njegov rojstni dan s sveto mašo in priložnostno razstavo, v mesecu maju pa naj bi bil znanstveni simpozij o njegovi osebnosti in njegovem delu.

Anton Škrabec je bil rojen 7. januarja 1844 v Hrovači pri Ribnici na Dolenjskem. Po končani gimnaziji je stopil v frančiškanski red in dobil redovno ime Stanislav. V noviciatu je bil na Trsatu pri Reki, od leta 1864 do 1866 je študiral bogoslovje v Gorici, nato dve leti v Ljubljani. Leta 1867 je bil posvečen v duhovnika. Prvi dve leti je bil suplent na novomeški frančiškanski gimnaziji, kjer je poučeval slovenščino, nemščino in grščino. Že tedaj kot mlad suplent je v Novem mestu leta 1870 v gimnazijskih Izvestjih objavil razpravo "O glasu in naglasu našega knjižnega jezika v izreki in pisavi". Po mnenju slavista prof. dr. A. Breznika je to Škrabčevo delo naravnost epohalna razprava o našem jezikoslovju, saj je Škrabec z njo zaoral v ledino slovenskega jezika. Želel je objavljati tudi pri

Slovenski matici in drugod, vendar je bil povsod zavrnjen. Zato je od leta 1880 za svoje jezikovne razprave začel uporabljati platnice preprostega verskega glasila Cvetje z vertov sv. Frančiška, za katere se danes zanimajo svetovne univerzitetne knjižnice. V šestintridesetih letih je izdal 32 letnikov, vsaki po 12 izdaj in v vsaki po tri strani platnic jezikoslovja, kar da skupno 1121 strani neizmerne jezikoslovnega bogastva.

P. Stanislav Škrabec je vrsto let živel in delal v kostanjeviškem samostanu, prav do leta 1915, ko so se morali frančiškani zaradi vojne vihre umakniti v Ljubljano. Tam je od leta 1915 do 1918 nadaljeval s svojimi jezikovnimi spisi, ki pa v celoti žal niso bili izdani, čeprav si je prof. A. Breznik za to zelo prizadeval. P. Stanislav Škrabec je umrl v ljubljanskem frančiškanskem samostanu 6. oktobra 1918 in je pokopan na Žalah.

Škrabec je bil vsestranski znanstveni jezikoslovec (pisal je razprave, ocene, polemike, del slovnice), pa tudi jezikoslovni poljudnostni pisec (n.pr. o Cirilu in Metodu in še o marsičem), seveda tudi pisec nabožnih sestavkov v Cvetju ter njegov nadvse skrben in požrtvovalen urednik vse od začetka izhajanja glasila pa do svojega odhoda v Ljubljano. Pisal je zelo lep kultiviran ljudski knjižni jezik, tudi v svojih razpravah. Vse njegovo pisanje odlikuje "oblikovalna moč, izrazita jezikovna sila in dognanost". A kljub svojemu geniju je bil p. Stanislav preprost redovnik in odličen profesor. Njegov učenec p. Vincencij Kunstelj (Cvetje 1904, stran 282-283) piše: "Njegova celica v Gorici je bila precej prostorna, imela je dvoje oken. V njej je stala preprosta postelja, pisalna miza, nekaj stolov, klečalnik, po stenah nekaj slik, na oknih nekaj loncev s cveticami, sicer pa povsod same knjige: ne samo po omarah, tudi na klečalniku, po postelji, po tleh, skratka povsod... Če stopiš k njemu, imaš vtis, da si prišel v knjižnico, kjer sedi za mizo, obloženo s knjigami, učenjak... Prvi zjutraj na nogah, navadno zadnji k počitku, tako v mladih letih in tudi pozneje na starost. Prve jutranje ure je posvečal Bogu v molitvi, premišljevanju in daritvi, nato je hitel v šolo, po končanem pouku pa se je zakopal v knjige vse dotlej, ko ga je samostanski zvonec poklical k obedu. Užival je le malo hrane, pil pa skoraj nič. Rad pa je med obedom kramljal s sosedi, ki jim je nehote razodeval svojo duhovitost. Po obedu pa zopet nazaj h knjigam... Ob štirih popoldne je šel k skupni molitvi brevirja, nato pa zopet bral in pisal do večerje. Po večerji se je navadno pogovoril z brati, nato pa zopet odšel na delo do poznih nočnih ur... Sobo si je pometal sam in sploh ni maral, da bi drugi imeli z njim dela..."

Kostanjeviški frančiškanski samostan

To je samo nekaj drobcev o Škrabčevem življenju, delu in prispevku h kulturni zgodovini našega naroda. Čeprav je preko štirih desetletij skromno živel v svoji redovni celici, je bil veliko bolj razgledan kot mnogi kulturniki v evropskih središčih vseh dogajanj. Njegovo življenje nas nagovarja k izrabi talentov, spoštovanju materine besede in ponosu nad prispevkom velikanov našega naroda kulturi Evrope.

Naj zaključim ta kratek zapis z besedami p.

Petrova zgodba

PESTRA družba je na Silvestrov večer čakala začetka novega leta. Z razigrano zabavo in plesom so se pripravljali, da stopijo na prag novega obdobja življenja. Ko je ura odbila polnoč, so si vsevprek voščili srečo in si delili poljube. Kozarci so žvenketali ob radostnih napitnicah. Veliko zdravja, blagostanja in sreče, pa malo žalosti in nič trpljenja - so bila splošna voščila.

Nazdravil je tudi Peter, a kaj nenavadno.

"Veliko božjega blagoslova in milosti pri vseh naših delih! V Jezusovem imenu začnimo novo leto..."

Družba se je spogledala. O Bogu in božjem govoriti ni prav nič več moderno. Najmanj v veseli družbi. Eno živahnih, skoraj razposajenih deklet je vprašala Petra, zakaj je tako resen.

"V tem letu me čaka velik, da, največji dogodek mojega življenja," je odgovoril.

Vsi so začeli ugibati, kaj naj bi to bilo. Poroka? Diploma? Velika dediščina?

"Ne, ne! Čaka me mnogo važnejši, povsem osebni dogodek," je poudaril s posebnim naglasom Peter.

Vsa družba je radovedno prisluhnila, ko pa je Peter umolknil, so silili vanj, naj jim vendar zaupa.

"Pustite me, naj skrivnost ohranim zase! Ne bi vam rad kratil nocojšnjega vselja."

Prav te Petrove besede pa so vse še bolj spodbudile, da niso popustili. Radovednost je rasla. Naj jim vendar zaupa in pove, kaj ga čaka v novem letu. Skoraj prisilili so ga, da se je končno vdal in mirno izjavil:

Stanislava Škrabca, ki so moto ŠKRABČEVIH DNEVOV, in v celoti izražajo življenjsko vodilo velikana našega naroda ter nosijo v sebi večno sporočilno moč:

Le to želim, Slovenci moji, bodimo možje in ne zanemarjajmo si odkritosrčnosti! Ljubimo resnico, četudi ni namazana z vsemi sladkimi besedami. Med in tržaške fige nas ne bodo rešile, resnica le nas more in resnična bratovska ljubezen!

"To leto me čaka - smrt. Umrl bom," so kakor razbite črepinje tresknule v veselo družbo Petrove resne besede.

Za trenutek so vsi obnemeli. Slišati je bilo tiktakanje ure na steni. Nato pa je družba zopet zaživela.

"Pojdi, pojdi! Tako mlad in poln življenja, pa misliš na smrt!" so vsi hkrati začeli ugovarjati. "Šališ se! Ali pa si preveč pil, pa ne veš, kaj govoriš..."

"Dobro vem, predobro vem," je rekel Peter resno. "Pred dvema tednoma sem bil pri zdravniku. Ugotovil je, da imam raka na pljučih. Prisodil mi je le še šest mesecev življenja."

Ob tej novici so vsi prebledeli.

Peter se je oprostil: "Oprostite, da sem zmotil vaše novoletno veselje. Prisilili ste me k temu..."

Misel "Čez šest mesecev mrtev..." ni šla več iz spomina navzočih. Pogovor se je poslej sukal samo ob tem.

"Kaj bi ti naredil, če bi vedel, da boš, moral čez šest mesecev umreti?" je vprašala zaročenka svojega fanta.

In on? "Vseh šest mesecev bi užival. Vse bi zapravil, kar imam. Hotel bi iztisniti iz svojega življenja največ, kar je mogoče. In ti?" je vrnil dekletu vprašanje.

"Jaz bi menda samo jokala in verjetno tudi zblaznela," je odgovorila.

Nekdo je dejal, da bi začel popivati in bi tako pozabil na smrt. Drugi pa je izjavil, da bi si raje še

nocoj sam vzel življenje...

Končno je eden prijatelj vprašal Petra, ki je tiho poslušal pripombe: "In ti, Peter, kako ti sprejemaš svojo kruto usodo?"

Spet so vsi prisluhnili fantu, ki je mirno povedal: "Priznati moram, da je v triindvajsetem letu starosti, ko se življenje komaj razcvita, slišati in sprejeti tako novico sprva čudno neprijetno. Smo pač ljudje, ki visimo na življenju. Toda imam skrivnost, ki mi daje tolažbo in lajša moje stanje."

"In kaj je ta skrivnost?" so vsi hkrati spraševali.

"Vsak ima nekaj, kar bi rad ohranil zase. Pustite me, da ostane samo moje," se je izgovarjal. A mu niso dali miru, dokler ni mirno nadaljeval: "Nočem biti pridigar, saj ni to moj poklic. A če že hočete

vedeti: ta skrivnost je v moji veri. Je v tem, da že vnaprej darujem Bogu svoje življenje, preden ga utegnem izgubiti. Vsak dan molim, naj mi Stvarnik v zameno za to kratko zemsko življenje v svoji dobroti nakloni večno. V primerjavi z večnim življenjem, v katerega kot kristjan verujem, pa res ni tako važno, ali živim na tem svetu nekaj let več ali manj..."

Tako se konča naša zgodba. Uči nas, naj tudi mi že vnaprej darujemo Bogu novo leto, ki smo ga pričeli. Tako bomo v njem pogumneje sprejemali vse, kar nam bo prineslo: veselo in žalostno, sladko in grenko. Iz enega in drugega je sestavljeno naše življenje.

BLED,
najlepši košček
dežele pod Triglavom

Naše skupne naloge

Iz pisma ljubljanskega nadškofa DR. ALOJZIJA ŠUŠTARJA
Slovenkam in Slovencem po svetu, objavljenem v Naši Sloveniji

VSAKA priložnost nam je v Sloveniji dobrodošla, da iščemo stika z vami, kjer koli živite po svetu. Veseli smo, da so ti stiki vedno pogostejši, bodisi v pismih, telefonskih pogovorih in osebnih obiskih. Posebno smo veseli vaših obiskov v domovini. Poleti jih je bilo zelo veliko iz raznih krajev. Verjetno je vedno manj Slovencev, ki še ne bi bili prišli, če jim to le dopušča zdravje, na obisk v Slovenijo. Veseli smo tudi, da iz Slovenije prihaja veliko obiskov, bodisi duhovnikov, zastopnikov slovenske države in raznih skupin, pa tudi politikov in gospodarstvenikov.

Konec oktobra smo doživeli predstavitev

Slovenije na Bavarskem v Regensburgu. Bil je obširen program na kulturnem, gospodarskem, turističnem, znanstvenem, umetniškem in družabnem področju. Sam sem se udeležil zadnja dva dneva tega srečanja, ne samo s slovenskimi rojaki, ki živijo v Nemčiji, ampak tudi v sodelovanju pri slovesni maši v stolnici. Tako je prišla povezanost med nami še bolj do izraza.

O političnih in gospodarskih razmerah v Sloveniji veliko berete in slišite. Poročila niso ravno ugodna, čeprav v zadnjem času spet nekateri govorijo, da smemo imeti nekoliko več upanja, da bo šlo na bolje, vsaj na gospodarskem področju. Hvaležni pa smo Bogu

in ljudem, da moremo v Sloveniji živeti v miru, ko je drugod toliko žrtev vojne, sovraštva in skoraj ni nobenega upanja, da bi se kaj spremenilo. V Sloveniji imamo veliko beguncev, pa tudi veliko takih med nami, ki so brez dela ali živijo v zelo slabih razmerah. Zato smo imeli zadnji teden v novembru poseben teden Karitas, s katerim smo hoteli vse opozoriti na ljudi, ki potrebujejo naše pomoči. Na prvo adventno nedeljo pa je bila po vseh cerkvah nabirka za Karitas, da bi mogli bolj uspešno pomagati tistim, ki potrebujejo pomoč.

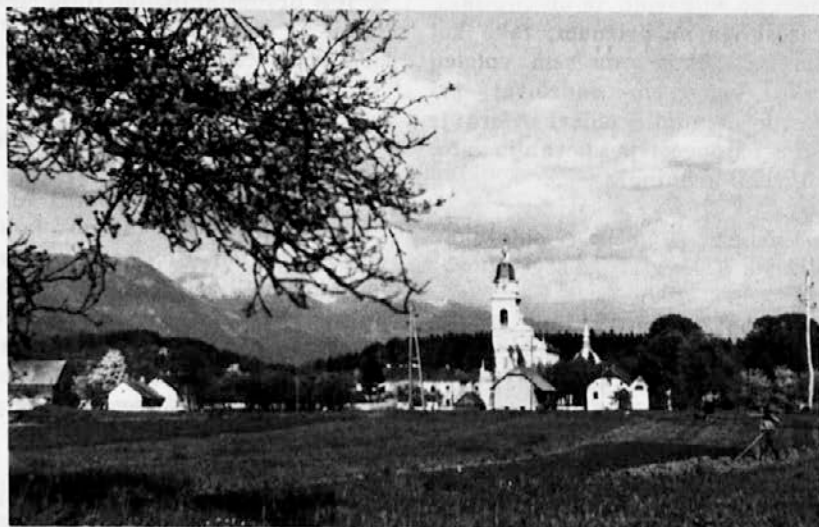
V takih prehodnih časih, kot jih doživljamo sedaj v domovini, se vedno znova sprašujemo, v čem je posebna naloga Cerkve, škofov in duhovnikov in vernikov, ki so povezani s Cerkvijo. Večkrat nekateri Cerkvi očitajo, da se preveč vmešava v politiko, da se povezuje s to ali ono politično stranko, da hoče preko nje priti na oblast in uveljaviti svoj vpliv. Navadno to označujejo z besedo klerikalizem. Res bi rad ugotovil, kje je kakšna sled klerikalizma v slabem pomenu besede v današnji Sloveniji, ker ga sam nikjer ne odkrijem.

Prva naloga Cerkve je, da oznanja evangelij, ljudem skuša prikazati smisel življenja in jim odkrivati resnico, ki jih osvobaja, tako da bi našli trdno podlago za svoje življenje. Dalje vabi Cerkev vse ljudi k spreobrnjenju, da bi se v njihovem življenju kaj spremenilo na boljše. Pri tem se kristjani in Cerkev zavedamo, kako potrebujemo spreobrnjenja vsi, ker smo tako zelo zastrupljeni in smo izgubili čut za prave vrednote. Življenjski proces spreminjanja in spreobrnjenja je zelo zahteven in pravzaprav ni

nikdar končan. V naših razmerah hočemo prav posebej povabiti vse verne in neverne k medsebojnemu spoštovanju in razumevanju, k odpuščanju in spravi. Čeprav velikokrat govorimo o tem stvareh, je pot do uresničitve še zelo dolga in težka. In končno hoče Cerkev vlivati ljudem poguma in zaupanja, da bi v težkih razmerah in v življenjskih razočaranjih ne obupavali ter da bi jih ne hromila malodušnost. Kristjani so velik sestavni del slovenskega naroda, saj je po uradni statistiki 71% ljudi, ki se sami prištevajo h katoliški Cerkvi. Zato imajo laični kristjani pravico in dolžnost delovati in sodelovati tudi v javnem življenju na vseh področjih, bodisi v politiki, gospodarstvu, kulturi, znanosti in drugod. Naša skupna dolžnost pa je, da delamo za mir in Boga prosimo za mir v zavesti odgovornosti zase in za druge. Čim bolj čutimo z ljudmi po svetu, ki trpijo zaradi vojne, in se ne zapiramo samo v svoj mali svet, ampak smo povezani z vsemi drugimi, tem bolj smo vredni današnjih časov in našega poslanstva.

Drage Slovenke in dragi Slovenci, kar sem omenil, da so naše naloge v Sloveniji, bi rad povedal tudi vam in vas prosil, da pri tem sodelujete. Tako smo povezani po celem svetu v zvestobi narodu, svojemu kulturnemu in krščanskemu izročilu, Cerkvi in Bogu.

Na vas se obračam kot ljubljanski nadškof in metropolit ter predsednik Slovenske škofovske konference. Zato vam tudi v imenu drugih škofov, duhovnikov, redovnikov in redovnic in vseh vernih ljudi izražam svoje najboljše želje ter vas prisrčno pozdravljam.

Naše
narodno
božjepotno
svetišče
MARIJE
POMAGAJ
na Brezjah

IZ RAZGOVORA z Janezom Janšo

V Naši luči sem dobil te vrstice iz zanimivega intervjuja s slovenskim obrambnim ministrom, ki je bil objavljen v Nedeljskem dnevniku. Za nas Slovence v svetu so včasih razmere doma preveč oddaljene, da bi jim vedno sledili. Takle intervju pa nam marsikaj osvetli, zlasti še, če osebo poznamo kot iskrenega domoljuba. Janez Janša je bil po razglasitvi samostojne Slovenije prva vladna oseba med nami v Avstraliji ter je pustil najlepše vtise vsem, ki so se takrat z njim srečali in spoznali.

Gospod minister, imate nasprotnike, ki bi vas utopili v Žlici vode, če bi se to le dalo, in privrženice, ki vas kujejo domala med zvezde. Kako se počutite pri tem?

Oznake so sveda takšne in drugačne - pozitivne, negativne, pa tudi takšne, ki nimajo nikakršnega vrednostnega predznaka. Vsak politik se mora sprijazniti z dejstvom, da je izpostavljen javni kritiki. Mislim, da je to eno od bistev demokracije. Le vse bi morali meriti z enakim vatlom.

Ali drugače rečeno: dvigate veter, nove in nove afere...

Tega izrazoslovja ne priznam, tako kot tudi ne pristajam na oznako, da sem vpleten vanje samo zato, ker sem sodeloval pri odkrivanju nekaterih nečednih zadev. Afera je beseda, ki se pri nas najpogosteje uporablja zato, da kriminalu ne bi rekli kriminal.

Mafija, kriminal... težke, obtožujoče besede za mlado državo. Kako globoko segate?

Ne samo globoko, ampak tudi visoko. Višje ko sega kaka nečednost, počasneje se raziskuje. Ljudi, ki so jim letos poleti v prtljžniku našli nekaj pušk in pištol, je npr. sodišče v Kopru spravilo v pripor do sojenja in jih nato hitro obsodilo na do štiriletno zaporne kazni. Tiste, ki so imeli na mariborskem letališču 11.000 avtomatskih pušk in 40 minometov, kar

je količina orožja, ki lahko v temelju ogrozi obrambo in varnost celotne države, pa so po nekaj dneh izpustili iz pripora.

Drugo...pa reciva drugače: zadeva...

Rekel bi, da ljudje še kar dobro vedo, za kaj gre, ali pa vsaj slutijo. Hujši primer je s tistimi, ki so v tej državi poklicani, zapriseženi in solidno plačani za zatiranje oziroma obsojo kriminala. Preiskava se ne premakne nikamor. Kakor da bi nekdo hotel, da se sodno ne potrdi niti to, da je orožje res bilo v zabojnikih. Preiskovalni sodnik ne pokliče kot prič o niti gospoda Rigelnika, na katerega je bil naslovljen telefaks o tej "humanitarni pomoči", niti gospoda Kučana, ki se je s prvoosumljenim Hasanom Čengićem prvič sestel že kakega pol leta prej, preden je le-ta neuspešno skušal po uradni poti dobiti od Slovenije vojaško opremo.

Ali to pomeni, da ne gre le za kriminal, ampak politični obračun?

Glede na takšno količino orožja bi morda lahko rekli celo, da je nekdo pripravljal ne samo politični, temveč oboroženi obračun. Od odkritja orožja sem deležen ostrih političnih napadov, podtikanj, blatenja in žalitev, pa tudi nekaterih resnih ogroženj, kar se prej vse od vojne 1991 dalje ni dogajalo.

S strani koga?

Grožnje so bile nekajkrat izrečene po

telefonu, še več pa je bilo anonimnih grozilnih pisem. Te zbiram in jih bom nekoč objavil v zanimivi zbirki. Tokrat jih tudi sam jemljem resno. Na javno besedo se da vedno odgovoriti z besedo,, na prikrite sikajoče grožnje pa ne.

Kot kaže, so do odkritja orožja na mariborskem letališču nekateri politiki pri nas postali izjemno živčni in glas se jim včasih zatrese, kar se prej ni nikoli.

Kaj je zdaj s tistim vojaškim udarom, o katerem se je toliko govorilo, da ga boste izpeljali, namigovali so celo o dnevu D?

Pri teh podtikanjih prednjačijo tisti, ki so desetletja vladali s pomočjo enopartijskega sistema in pod okriljem JLA, ali pa tisti, ki so to raboto podpirali. Sam se ves čas, odkar resno politično delujem, borim proti totalitarizmu. Slovencev ne bo doletel noben vojaški puč, jih pa lahko usedline starega sistema, ki se je zalezal v mnoge pore družbe in od tam vlada naprej.

Ali bi se srečali z njim na okrogli mizi?

Kadarkoli. Pred kamerami, pred polno dvorano, kjerkoli. Vse, kar je tako rekoč v zraku, sem pripravljen razčiščevati javno, kjerkoli, na okrogli mizi, TV-omizju, pred kamerami, pred domačo in svetovno javnostjo, in to na način, da ugled države ne bi prav nič trpel.

Kako to, da se to še ni zgodilo?

Do sedaj se je predsednik spretno izogibal kakršnekoli tovrstnemu javnemu soočenju. Tudi sedaj bodo najbrž trume njegovih novinarjev in urednikov hitro pohitele s pojasnjevanjem, da se to ne bi spodobilo, da bi trpel ugled države, in podobnimi izgovori.

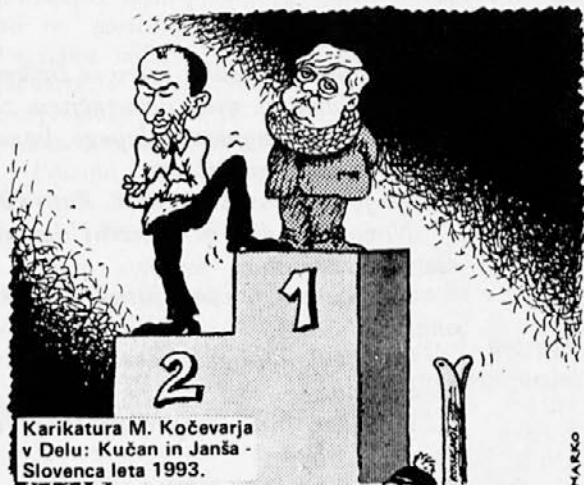
Kaj je tisto, kar "je v zraku"?

Če se omejim le na tisto, kar zadeva mene, proces proti četverici. Kot sem že dejal, sem pripravljen to storiti kadarkoli. Menim, da bi bilo tudi v prid politični kulturi in preedvsem resnici, če bi lahko g. Kučan v takem soočenju odgovoril na tista vprašanja, ki se jim je doslej izogibal. Če se omejim le na nekatera, potem bi naštel njegov prispevek k rezanju nekaterih svobodomiselnih profesorjev na ljubljanski Univerzi v 70-letnih in seveda proces proti

četverici. Leta 1988 in 1989 je Kučan zanikal, da bi bil predhodno seznanjen o naših aretacijah. Danes lahko mirno trdim, da ne samo, da je zanje vedel, ampak jih je tudi odobril, vsaj mojo, in je zanje nesporno odgovoren. Ne samo zato, ker je bil takrat kot predsednik CK ZKS politični oziroma vrhovni šef Službene državne varnosti, ki nas je aretirala, in kot nekoč podobna služba Žide, predala tuji vojski, da nas ta strpa v samice, sodi v tujem jeziku, na tajnem procesu in brez odvetnikov, temveč tudi zato, ker je takrat v obraz lagal slovenski javnosti in se sprenevedal do onemoglosti.

Predsednik Kučan bi lahko slovenski javnosti tudi pojasnil, zakaj je bil najprej odločno proti prepovedi srbskega mitinga, 1. decembra 1990 v Ljubljani, češ da pomeni prepoved mitinga postavljanje meje na Kolpi. Prepričali so ga šele nekateri izmed tistih, katere je slovenska javnost takrat imenovala "zdrave sile". Nadalje bo moral predsednik nekoč vendarle pojasniti, zakaj je maja 1990, ko je JLA razoroževala slovensko TO in na kar je bil že predhodno opozorjen, dva dni okleval in zavlačeval, z ustreznim sklepom predsedstva, s katerim bi zaustavil razoroževanje.

Dalje: zakaj spomladi 1991, več mesecev po plebiscitu in odločitvi, da si bomo Slovenci zgradili svojo državo, tik pred sprejetjem obrambnih zakonov in obračuna in tik pred vojno, kot vrhovni poveljnik ni niti malo okleval, preden je podpisal tako imenovano "Deklaracijo za mir", ki je bila po vsebini deklaracija za hitro enostransko razorožitev Slovenije, ki je vsebovala zahtevo, da se Slovenija ne sme več oborožiti in

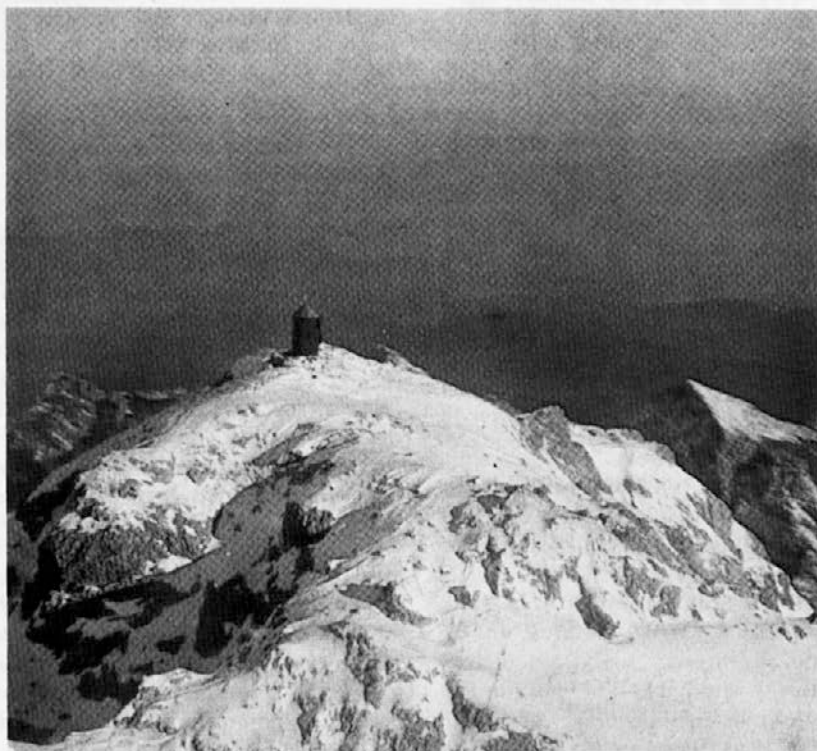
da je v slovensko ustavo treba vnesti člen o Sloveniji kot državi brez vojske.

Kot predsednika socialdemokratov pa me zanima tudi, kako je mogoče, da si predsednik države za 40.000 DEM oziroma za kakih 10% realne vrednosti kupi hišo v Murglah, v elitni ljubljanski četrti, ki jo je nekoč dobil v uporabo kot komunistični funkcionar za čas trajanja

funkcije, in kateremu navadnemu državljanu je bilo še omogočeno kaj takega?

Kaj to pomeni, da predsednik laže?

Pove samo tisti del odgovora, ki mu gre v korist. Včasih, npr. v primeru četverice, pa tudi neposredno laže.

Vrh
Triglav
(2863 m)
z Aljaževim
stolpom,
slikan
iz letala

VSAK dan znova!

To pomeni: vsako jutro se zavem svojega bivanja, vsak dan je pred menoj moje poslanstvo, vsak dan začnem z novo močjo, vsako jutro sprejem nov svoj dan, da ga napravim lepega, bogatega.

To ni izgovor slabičev.

To je modrost svetnikov. Zato so uspeli.

Novoletni dan in sleherni dan novega leta: podarjen mi je. Vem, da je dar Ljubezni.

Ne samo novletno jutro, ampak sleherno jutro v letu – čudovit božji smehljaj.

To mi daje pogum. Da bi ga le imel vsako jutro, sleherni dan v letu, ki je pred mano!

Moja prošnja: razprostri svoje roke v blagoslov! Brez tvoje milosti, o Bog, sem nič.

Franc Sodja, CM

SV. RAFAEL SYDNEY

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692*

*Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

POKOJNI - V nedeljo 12. decembra 1993 je v bolnišnici sydneyskega okraja Balmain umrl rojak VIKTOR VARGA. Rojen je bil 2. maja 1945 v Markovcih v Prekmurju kot sin Franca in Irme. V Avstralijo je prišel leta 1963. Med drugim je bil zaposlen v pivovarni v Redfern, pri Dunlop Co., na farmi in kot voznik tovornjaka. Leta 1965 se je v Sydneyu poročil z Ano Mijolović, po rodu iz Dalmacije. Rodili so se jima trije otroci: Jasmina por. Joseph (32 let), Daniel (21 let), Robert pa je leta 1990 umrl v starosti 24 let v prometni nesreči. Pokojnik je bolehal za razkrojem jeter ter je iskal pomoči v bolnišnici. Žal je bolezen že preveč napredovala ter mu zdravniki niso mogli pomagati. Pogrebna maša za pokoj duše pokojnega Viktorja je bila v naši cerkvi v torek 14. decembra, pokopali pa smo ga na našem delu pokopališča v Rookwoodu.

Prav na božično jutro, 25. decembra 1993, je v Brisbanu (Canossa Hospital, Oxley, Qld.) umrl rojak IVAN PODOBNIK, rojen 21. decembra 1913 v vasi Cerkljanski vrh (Cerkno). Pokojnik je služil vojake v italijanski vojski, kot toliko naših rojakov s področja Notranjske in Primorske. Leta 1949 je čakal, da se izseli v Argentino, ker pa so bili dokumenti za Avstralijo hitreje rešeni, se je odločil za našo celino. Prišel je v Queensland in se najprej zaposlil skupno z rojakom Lukom Avčinom na farmi v okolici Caboolture. Pozneje je delal dvanajst let pri državnem oddelku za ceste, nato pa se je zaposlil pri gradnji železniške proge. Končno je do svoje upokojitve delal pri podjetju Besser v Darri, kjer izdelujejo cementne bloke. Leta 1954 se je poročil z Marico Klavžer. Zakonca Podobnik sta v krščanskem duhu vzgojila pet otrok:

leta 1955 je bila rojena Marian, leto kasneje sin Jože, hči Agnes leta 1960, Stanko leto kasneje in

Olga leta 1964.

Pokojnik je več let trpel za artritidom, ki mu je onemogočil hojo. Zadnjih sedem let je preživel v oskrbi omenjene bolnišnice. Dokler je bil zdrav, je pa trikrat obiskal svojo rodno domovino, kjer ima še brata Venclja in teto Antonijo Tušar. - Pogrebna maša je bila opravljena v četrtek 30. decembra v kapeli Canossa bolnišnice, Oxley, nato je sledil pogreb na krajevno pokopališče.

V petek 7. januarja letos je v Domu počitka Our Lady of Consolation Home, Rooty Hill, NSW, umrla v starosti 71 let ZOFIJA BOLTE r. Fajfa. Po rodu je bila iz Koloneje v Galiciji. Poročena je bila z Alojzom Boltejem, ki je bil doma iz Mirne na Dolenjskem ter je umrl leta 1985 v Doonside, NSW. Pogrebna maša je bila opravljena v kapeli omenjenega doma, grob pa je dobila na Pinegrove livadnem pokopališču, Kemps Creek, kjer že osem let počiva mož Alojz. Pokojnica zapušča sina Aleksa, ki živi z družino v St. Marys, NSW.

V torek 10. januarja 1994 je na svojem domu, Prestons, NSW, umrl IVAN MLAKAR. Pokojnik je bil rojen 25. decembra 1925 na Rudniku pri Ljubljani v družini Karla in Jožefe r. Martinc. Med drugo svetovno vojno je veliko pretrpel ter prestajal zapore pod Italijani in Nemci. V maju 1948 je kot begunec prišel v Avstralijo. Najprej se je zaposlil pri sekanju trstike v Queenslandu, pozneje je bil zaposlen na žagi pri Mt. Gambierju, SA. Končno je prišel v Sydney in si uredil svoj dom. Poročen je bil z Marijo Stok, doma iz Kranja, ki mu je vsa leta boleznimi zvesto stala ob strani in mu stregla.

Pri delu je dobil Ivan hude poškodbe na hrbtnici, katerim se je pozneje pridružila še oslabelost srca. Svojo bolezen je potrpežljivo prenašal in vdano čakal, da bo mera trpljenja dopolnjena. Ob pogrebu neke 90-letne družinske prijateljice malo pred svojo smrtjo je napovedal, da bo on naslednji, kar se je v resnici zgodilo. Pogrebne molitve so bile opravljene v petek 21. januarja v kapeli Forest Lawn pokopališča v Leppingtonu, nato je sledila upeljevanje. Pepel bo poslan za pokop v rodno domovino.

Pokojni Ivan poleg žene Marije zapušča v Sloveniji brata Pavla ter sestre Ančko, Vido in Ivico, ki žive v Ljubljani.

Vsem svojcem omenjenih pokojnih izrekamo iskreno sožalje. Naj jim bo Gospod uteha v njihovi žalosti, umrlim pa večna sreča.

O pokojnem ANTONU MARJANU SAVNIKU, ki je umrl 10. decembra 1993 v Moruya Hospitalu, Moruya, NSW, bom poročal prihodnjic.

R.I.P.

KRSTI - Amanda Gabrielle Licciardello, Chester Hill, NSW. Oče Alfio, mati Doris r. Uljan. Botrovala sta David Uljan in Maria Weiley. - Pri Sv. Rafaelu, Merrylands, 19. decembra 1993.

Jessica Elizabeth Murko, Bringelli, NSW. Oče Edvard, mati Elizabeth r. Freser. Botra sta bila Peter Murko in Maryanne Freser. - Sv. Rafael, Merrylands, 19. decembra 1993.

Nicole Koželj, Condell Park, NSW. Oče Marjan, mati Irena r. Kuret. Botra sta bila Ivan Jelić in Vanessa Fabjančič. - Sv. Rafael, Merrylands, 16. januarja 1994.

Vsem trem novokrščenim deklicam, njihovim staršem, družinam in botrom naše čestitke. Molimo za vse tri otročiče, da bi imeli v starših in botrih svetel zgled vere in močno oporo na poti krščanskega življenja.

POROKA - Daniel Poredoš, Maroubra, NSW, sin Jožefa in Marije r. Bučar, rojen v Sydneyu in krščen v Paddingtonu, ter **Barbara Puconja**, Charlestown, NSW. - Poroka je bila v cerkvi

Brezmadežnega spočetja Device Marije, Charlestown, NSW, 12. decembra 1993.

Novoporočenemu paru iskrene čestitke z željo po obilici božjega blagoslova na skupni življenjski poti.

SESTRA HILARIJA ŠANC - 80-LETNICA. Na svečnico, dne 2. februarja letos, bo naša sestra Hilarija obhajala visoki življenjski jubilej: osemdesetletnico rojstva. Zdi se mi, da še ni dolgo, ko smo slavili njeno sedemdesetletnico, pa je že za nami deset dodanih let. Tiho in skrito so šla ta leta mimo, kakor je tiho, skromno in ponižno sestrično delovanje v prid našega verskega središča. Sestra Hilarija ima vsak dan na skrbi tisoč drobnih stvari, ki jih opravlja vestno in redno, a brez fanfar in hrupa. Kljub njenim osmim križem je nikoli ne vidim sedeti, razen pri opravljanju skupnih dnevni molitev in pri obedu.

Sestra Hilarija je prispela v Avstralijo iz domovine dne 3. aprila 1966 skupaj s štirimi sosestrami, ki so tvorile prvo skupino sester frančiškank Brezmadežne. Najprej je delovala v otroškem vrtcu ter po končani zidavi tamkajšnje slovenske cerkve sv. Cirila in Metoda kot vestna zakristanka skrbela tudi za svetišče. Pri ročnem delu pa se je vsa posvetila izdelovanju avb za slovenske narodne noše, ki so res nekaj čudovitega. Ko je naše sydneyško središče potrebovalo sestro njenih kvalitiet, so jo predstojniki poslali v Sydney, kjer že tudi deluje nad petnajst let. Sestra Hilarija skrbi - kot sem že omenil - za celo vrsto potreb, ki jih nikoli ni konca: za gospodinjstvo (kuhinjo), za krašenje naše cerkve sv. Rafaela in sveče, za pranje in likanje in še in še...

Ob osemdesetletnici želimo naši jubilarici še mnogo let v zdravju in zadovoljstvu. Naj jo tudi v bodoče spremlja božji blagoslov!

Naj omenim, da je Sv. Rafael edino slovensko versko središče v Avstraliji, ki ima še sestre. Tudi za to se imamo zahvaliti sestri Hilariji, ki je sestri predstojnici odločno povedala, da je tu potrebna in želi ostati.

Sestra Hilarija in sestra Francka opravljata za našo skupnost veliko delo, za kar smo jima iz srca hvaležni.

"SLOVENSKI BOŽIČ" je naslov operete, ki jo je uglasbil pokojni profesor Matija Tomc in je doživela prenekatero uprizoritev v domovini. Letos pa je bila uprizorjena tudi v našem sydneyškem verskem središču v Merrylandsu. Udeleženci polnočnice so jo doživljali pred polnočno mašo, ki

Naša
jubilarica
s. Hilarija
s s. Francko

je bila v dvorani, saj je cerkev za take prilike premajhna. Opereta je bila uprizorjena na pobudo sestre Francke, ki jo je naštudirala z organistinja Miriam Stariha, s svojim mešanim zborom in dodatnimi pevkami in pevci. Nastopajoči zaslužijo vse priznanje za odlično predstavitev tega glasbenega dela, ki je pravi biser.

Med polnočnico so bile ob oltarju žive jaslice. Prepeval je mešani zbor, kakor na božični dan pri slovesni maši ob pol desetih.

BOG PLAČAJ vsem rojakom, ki so nam za praznike poslali čestitke in darovali v razne namene našega verskega središča. Naj bo tu javno izrečena zahvala za razumevanje in podporo. Vseh dobrotnikov našega središča se redno spominjamo v molitvah in zlasti pri dnevni sveti maši.

"DOBRODELNI PIKNIK" za olepšanje našega pokopališča bomo imeli - namesto pustnega piknika - v cerkveni dvorani v nedeljo 27. februarja po maši. Postrežbo ima ta dan na skrbi prva delovna skupina. Čisti doprinos prireditve bo za gradnjo Mejačeve pokopališke kapelice in za odplačilo križa, ki ga je na novem delu našega pokopališča postavil Bruno Bolko. Dosedanji darovi v ta namen znašajo 1,550.- dolarjev. Priporočamo se za nadaljne darove ne samo tistim, katerih svojci že tam počivajo, ampak tudi ostalim. Saj so grobovi božja njiva naše narodne skupnosti.

WOLLONGONG ima slovensko službo božjo v nedeljo 13. in 27. februarja ob peti uri popoldne. Vse postne srede, razen pepelnice 16. februarja, pa bo sveta maša v slovenski cerkvi v Figtree s

postno pobožnostjo ob sedmih zvečer.

CANBERRA ima slovensko službo božjo vsako tretjo nedeljo v mesecu. Do vključno meseca marca bo še ob sedmih zvečer. Torej dne 20. februarja in 20. marca.

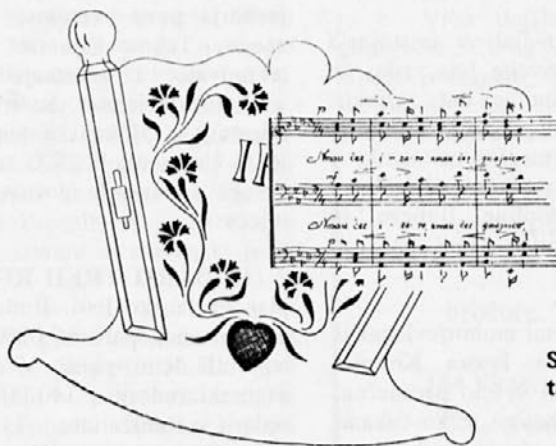
V MERRYLANDSU bomo imeli postno pobožnost vsak petek ob 6.45 zvečer. Že od šeste ure dalje bo zasebna molitev pred Najsvetejšim. Prilika za sveto spoved je od 6.15 dalje do 6.40 pred pričetkom postne pobožnosti. Sveto mašo pa bomo pričeli ob sedmi uri.

ROMANJE V EARLWOOD, tako za križev pot v postnem času kot za majsko in oktobrsko marijansko pobožnost, bo žal moralo odpasti. Razlog je v tem, da je tamkajšnja lurška votlina odslej določena samo za pobožnosti, ki jih organizira Družba Lurške Matere božje v Sydneyu, ki je votlino zgradila. - Tako bomo morali za naša romanja in posebne pobožnosti poiskati kak drug kraj. Letos bomo namesto postnega romanja v Earlwood imeli spokorno pobožnost, kakor bo objavljeno v "Nedelji" in na oddaji slovenskega radia.

NAŠA STOJNICA bo spet na vrsti v četrtek dne 17. marca. Priporočamo se za primerne predmete v uporabnem stanju.

O KONZULARNEM DNEVU v marcu, ko bo pri nas spet uradoval g. Aljaž Gosnar, odpravnik poslov slovenskega veleposlaništva v Canberri, berete na strani 29 te številke.

P. VALERIJAN

Slovenec sem, Slovenec sem,
tako je mati d'jala . . .

IZPOD TRIGLAVA

BETLEHEMSKA LUČ, simbol miru in ljubezni, je tudi za ta božič spet prišla v Slovenijo. Akcijo "Luč miru" je začela leta 1986 avstrijska televizija. Od takrat vsako leto pred božičnimi prazniki obiše Betlehem otrok in v votlini Jezusovega rojstva prižge svečo. Skavti potem po železnici to "luč miru" ponesejo v domove Srednje Evrope. Od leta 1991 pride ta luč tudi v Slovenijo. Tudi pred zadnjim božičem, 19. decembra, je prinesla skupina skavtov luč iz Dunaja. Pred ljubljanskim magistratom so jih pričakali naši katoliški skavti ter jim oz. luči miru pripravili skromen a dostojen sprejem.

Ob tem je bila želja slovenskih skavtinj in skavtov, da bi simbol vsega dobrega zagorel ne le po slovenskih domovih, ampak naj bi plamen dobrote zaplapolal tudi v vseh slovenskih srcih. Prva dva, ki so jima skavti prinesli betlehemsko luč, sta bila ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar in pa glava slovenske vlade Milan Kučan.

NEBEŠKI DOBROTNİK MIKLAVŽ kar pridno obiskuje Slovenijo, odkar se je smel vrniti v deželo pod Triglavom, kjer ga je v dobi enoumja nadomestil Dedek Mraz. Na svoj god, 6. decembra, pred zadnjim božičem, je že četrto leto razveselil okrog 400 otrok, ki so na zdravljenju na desetih oddelkih ljubljanskih otroških bolnišnic. Med njimi je tokrat tudi precej otrok-beguncev, ki so se Miklavževih daril še posebno razveselili.

ŽIVE JASLICE so predstavljali v Postojnski jami v tednu od božiča do novega leta, zdaj že četrtič - padec komunizma jim je dal zaživeti. Prireditev je izvirna inačica jaslic avtorja Gregorja Tozona. Obiskovalcev tega "liturgičnega shoda v podzemskem paradižu, ki vdihne udeležencu zamaknenost v svet lepote, topline, ljubezni in vere" - kot pravi vsebina vabila - tudi letos ni manjkalo.

MED LETOŠNJIMI goriškimi mohorjevkami je tudi knjiga našega Sydneyčana **Ivana Kobala: MOŽJE S SNOWYJA**. Bil sem veselo presnečen, ko sem to bral v "Družini" in knjigo težko čakam, Ivanu pa čestitam. Sklepam, da je prevod ali po

angleškem originalu napisana zgodba povojnih priseljencev, ki so v težkih razmerah žrtvovali svoja najboljša leta pri delu v Snowy Mountains. "Slovenije niso mogli graditi, ker doma zanje ni bilo prostora. Nihče pa jim ni mogel vzeti hrepenenja po njej, medsebojne povezanosti, prijateljstva in ljubezni, ki omišlja življenje. Trdo je bilo njihovo delo, toda častno, nesebično in pogumno so vse svoje zmogljivosti darovali za gradnjo nove Avstralije..." pravi pisec članka o knjigi.

DIPLOMATSKO MAŠO za mir so imeli v ljubljanski frančiškanski cerkvi nad Tromostovjem v nedeljo 9. januarja letos. Poleg številnih vernikov, ki se redno zbirajo v tem priljubljenem središčnem svetišču, so se zbrali k bogoslužju diplomatski, konzularni in kulturni predstavniki 25 držav in mednarodnih organizacij, ki imajo sedež v slovenskem glavnem mestu. Mašo je daroval nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar, ki je med drugim prisotne pozval k boljšemu razumevanju in prispevanju k miru na svetu. Opozoril je še posebej na kruto vojno v Bosni in Hercegovini.

Liturgija maše je bila v slovenskem jeziku, le nekatera besedila pa so brali tudi v angleščini, francoščini, hrvaščini, italijanščini in nemščini, da je bil tako poudarjen mednarodni značaj bogoslužja.

Kot dodaja poročilo, se je ideja za to liturgično srečanje porodila v glavi našega bivšega Sydneyčana p. Cirila Božiča, "diplomatska maša" pa ga je kaj posrečeno poimenoval slovenski zunanji minister Lojze Peterle.

Po bogoslužju so vsi povabljeni ostali frančiškanski gostje ter so bili postreženi v samostanski obednici.

NA ROGLI je potekalo letos od 2. do 6. januarja **prvo svetovno prvenstvo** v deskanju na snegu. Tekmovanja se je udeležilo okrog 250 tekmovalcev iz devetnajstih držav.

Letošnji januar nudi odlično smučanje ter so odprta vsa slovenska smučiška. Vsak dan obiše RTC Unior okoli 2500 smučarjev, med katerimi je poleg slovenskih gostov približno 30 odstotkov tujcev.

RUDARJI TREH RUDNIKOV so dosegli svoj plan za lansko leto. Rudarji Senovega so že do 6. oktobra nakopali 65.000 ton premoga ter s tem izpolnili letni plan. V novembru so jim sledili zagorski rudarji s 140.000 tonami in konec leta še rudarji Kanižarice. Letos so torej zaostali trboveljski in hrastniški rudarji, ki so bili vsako

leto doslej najuspešnejši.

Načrtovano je bilo, da bodo v rudnikih rjavega premoga na Slovenskem v lanskem letu nakopali 1,099.375 ton premoga, pa so za planom zaostali le za en sam odstotek.

SLOVENSKI NAMAKALNI SISTEM je v načrtu že dve leti in podroben plan izgradnje je v rokah ljubljanske Biotehnične fakultete. Kmetijstvo Slovenije pokriva samo 78 odstotkov vseh naših potreb po hrani. Samo z umetnim namakanjem bo mogoče doseči povečanje pridelave. To velja zlasti za Pomurje in Primorje. Danes zmore Slovenija namakati umetno samo 6000 hektarov polj, kar predstavlja slab odstotek vse obdelovalne zemlje. (Svetovno povprečje je 17%.) Ko bo zgrajen novi sistem, bo oskrbovana z vodo površina 100.000 hektarov zemlje.

MED KRAJAMI je bil lani visok porast kraje osebnih dokumentov, saj so nekajkrat uspešno vlomili v pisarne za notranje zadeve. V Kopru so odnesli 1200 potnih listov, v Črnomlju 160 potnih listov, 230 prometnih in 312 voznških dovoljenj ter poleg tega še šestnajst uradnih pečatov - torej vse potrebno za "produkcijo dokujmentov". V Škofji Loki so ukradli 1000 potnih listov, 146 prometnih in 113 voznških dovoljenj. Poročilo dostavlja, da samo plen iz škofjeloških pisarn predstavlja posel, ki je vreden en milijon nemških mark, tako so cenjene naše plave knjižice.

GIMNAZIJSKO KNJIŽNICO so odprli 6. januarja v novoodprtih Škofovih zavodih v Šentvidu nad Ljubljano, nadškof Šuštar pa jo je blagoslovil in ji želel, da bi jo študentje s pridom uporabljali. Nadaljevala bo poslanstvo prvotne bogate knjižnice, ki je bila med vojno popolnoma uničena. S pomočjo dobrotnikov ter cerkvenih in civilnih založb so v kratkem času po odprtju škofijske gimnazije zbrali nad 5000 knjig. Okrog 3000 jih je že na voljo dijakom, ostale je treba še urediti.

Knjižnica bo nosila ime dr. Antona Breznika, zadnjega predvojnega ravnatelja škofijske gimnazije in znanega jezikoslovca. Sredi prostorov stoji Breznikov doprni kip, delo akademskega kiparja Staneta Kolenca. Pokojni Breznik si je to čast s svojim delom za škofove zavode in slovenski jezik v resnici tudi zaslužil.

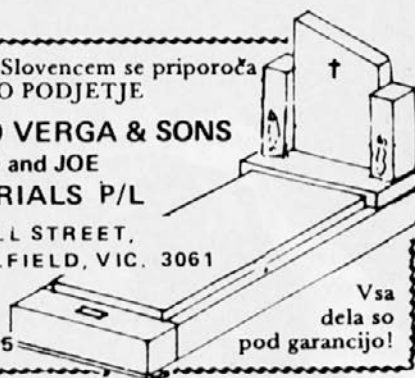
NA BOVŠKEM je bilo preed štiridesetimi leti dvajset planin, na katerih se je paslo 10.000 glav drobnice. Po prepovedi reje v petdesetih letih je ovčjereja pri nas skoraj propadla. Zdaj se počasi spet postavlja na noge in danes so spet žive štiri

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

planine z okrog tisoč plemenskih bovških ovc in skrb zanje se že obreestuje: lani so planšarji pridelali 6500 kilogramov sira.

Ob ustreznem razvoju turizma v deželi pod Triglavom je tudi ovčjim planinam spet zagotovljena bodočnost.

KRAS smo začeli pogozdovati Slovenci leta 1888 in danes pokriva nekdanj golo skalovje 60 odstotkov gozda. To je vsekakor eden redkih dosežkov v svetovnem merilu. Moramo dodati, da je Kras za republiko Slovenijo ekološko in turistično zelo pomembno področje, če ga bomo le znali prav izrabiti. Dejstvo je, da Kras nima le kraško burjo, sušo in skalovje, ampak tudi gozdove, kraški pršut in teran, pa še marsikaj, kar privlači tujca.

"**SLOVENKA LETA**", ki jo ob koncu leta izbirajo bralci revije Jana, je za leto 1993 postala - sestra salezijanka **Vida Žabot**. Med desetimi finalistkami je zapustila najboljši vtis "s svojim državljskim pogumom", kot je bilo rečeno ob podelitvi častnega naslova in nagrade. Sestra Vida je namreč prva zbrala otroke v Razkrižju k slovenskemu verouku. Na vprašanje, kaj bi kot "Slovenka leta" svetovala Slovenkam in Slovincem, je s. Vida dejala: "Ne dajem ne nasvetov ne priporočil... Če pa že moram kaj reči: ljubite se med seboj, pomagajte si, spoznajte se in prisluhnite svojim globinam, to vam bo pomagalo!"

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

Iz družine praja mir človeške družine

Iz poslanice papeža Janeza Pavla II.
za letošnji SVETOVNI DAN MIRU

DRUŽINA: SKUPNOST ŽIVLJENJA IN LJUBEZNI

V družini kot temeljni in nenadomestljivi vzgojni skupnosti človek najlažje in najbolje sprejema vse tiste verske in kulturne vrednote, ki mu omogočajo utrditi lastno identiteto. Družina, ki temelji na ljubezni in je odprta za dar življenja, nosi v sebi prihodnost človeške družbe. Njena posebna skrb mora biti mirna prihodnost.

Družina dosega svoje cilje s pomočjo medsebojne ljubezni zakoncev, poklicanih k popolni skupnosti življenja v zakonu, ki je povzdignjen na raven zakramenta; s pomočjo vzgojnega poslanstva staršev, ki otroke vzgajajo k spoštovanju dostojanstva vsakega človeka in s pomočjo vrednote miru. Bolj kot poučevanje je v družini potrebno pričevanje. Kdor v svoji družini ni doživel takšne ljubezni, samega sebe ne more prav razumeti, njegovo življenje nima smisla.

Ljubezen ni nikakršno minljivo čustvo, temveč trajna moralna moč, ki želi bližnjemu dobro tudi za ceno lastnega žrtvovanja. Družine, ki - čeprav v nepopolni obliki - gojijo takšno ljubezen in se velikodušno odpirajo družbi, predstavljajo temeljno spodbudo za mirno prihodnost. Civilizacija miru ni mogoča brez ljubezni.

DRUŽINA: ŽRTEV POMANJKANJA MIRU

Namesto, da bi bila družina glasilka miru, je - žal - pogosto kraj hudobnih napetosti ali pa nemočna žrtev številnih oblik nasilja, ki so značilne za današnjo družbo. Napetosti je čutiti tudi v odnosih znotraj družine. Pojavljajo se zaradi odtujitve med zakonci. Težave nastajajo tudi zaradi modelov obnašanja, ki so pod vplivom porabniške in uživaške miselnosti. Namesto k skupnemu dobremu silijo družinske člane k iskanju osebnih koristi.

Med žalostnimi znamenji pomanjkanja miru v družini papež posebej omenja pogoste prepire med zakonci, zavračanje potomstva, slabo ravnanje z mladoletnimi otroci. Ločitev ali razveza nista rešitve, temveč huda rana današnje družbe.

Papež omenja tudi krvave spopade med narodi na različnih koncih sveta. Poglavitne žrtve so največkrat prav družine. Nasilje jim najprej vzame člane, ki so skrbeli za zaslužek. Številne družine so prisiljene zapustiti svoje domove in druge dobrine

ter oditi v pregnanstvo. Krvava vojna med narodi v Bosni in Hercegovini je eden takšnih, žal zelo številnih primerov.

Vojna in nasilje ne vplivata razdiralno samo na družinske vezi, temveč tudi na duše družinskih članov. Vsiljujejo jim modele obnašanja, ki nasprotujejo miru. Papež omenja, da v vojaških spopadih dejavno sodelujejo tudi mladoletni dečki in deklice, včasih celo otroci. Vključeni so v kulturo nasilja, ki ne ceni življenja in ubijanja nima za nemoralno dejanje.

Janez Pavel II. omenja še eno oviro napredka miru v današnji družbi: zelo veliko otrok ne pozna družinske toplote. Dogaja se, da starši zaradi drugačnih življenjskih ciljev otroke prepustijo same sebi. Ponekod družine sploh ne obstajajo. Na tisoče otrok nima doma. Prepuščeni so cesti in ne morejo računati na nikakršno tujo pomoč. Nekateri umirajo žalostne smrti, drugi se zatečejo k uživanju in razpečevanju mamil, v prostitucijo, mnogokrat tudi med člane zločinskih organizacij. Pred tako žalostnimi in tako razširjenimi razmerami si ni mogoče zatiskati oči. V igri je prihodnost človeške družbe. Skupnost, ki zavrača ali zapostavlja otroke ali pa jih potiska v brezupne razmere, ne more nikoli živeti v miru.

Da bom lahko upali v mirno prihodnost, moramo vsakemu človeškemu bitju pripraviti toplino zavzete in trajne ljubezni, ne pa ga izdati in izkoriščati. Država lahko naredi veliko, ne more pa nadomestiti družine. Ta otrokom lahko omogoči občutek varnosti in zaupanja, da bodo v zaupanjem gledali v prihodnost in pozneje, ko bodo odrasli, odgovorno oblikovali družbo resničnega napredka in miru. Otroci predstavljajo prihodnost, ki je že pred nami. Že sedaj morajo doživeti, kaj pomeni mir, da bodo zanj lahko skrbeli tudi v prihodnosti.

DRUŽINA: POBUDNICA MIRU

Vsaka trajna miroljubna ureditev potrebuje ustanove, ki skrbijo za vrednote miru. Družina je tista ustanova, ki najbolj ustreza človekovi naravi. Zagotavlja nadaljevanje in prihodnost družbe. Zato je poklicana, da s pomočjo vrednot, s katerimi oblikuje svoje člane in jih vabi k delu v javnosti, postane dejavna pobudnica miru.

Družina kot temeljna celica družbe ima pri

izpolnjevanju svojega poslanstva pravico do vse potrebne pomoči s strani države. Državni zakoni morajo podpirati družino, da bo lažje izpolnjevala svoje naloge. Država je dolžna podpirati pravice družine tudi nasproti vedno bolj pogostnim oblikam drugačnih zvez, ki skušajo nadomestiti zakonsko skupnost.

Država je dolžna zagotoviti takšne razmere, v katerih bodo lahko družine, v skladu s človekovim dostojanstvom, same poskrbele za svoje osnovne potrebe. Pomanjkanje in revščina, ki je stralna nevarnost za družbeno stabilnost, razvoj narodov in mir, je danes prizadela zelo številne družine. Zaradi pomanjkanja sredstev mladi pari težko ustvarijo svojo družino. Zaradi stiske družine ne morejo v polnosti sodelovati v družbenem življenju, pogosto so povsem potisnjene na rob družbe.

Državna skrb ne pomeni, da posamezni državljani nimajo nikakršnih dolžnosti. Najboljši odgovor na stiske v družbi je solidarnost vseh. Nihče ne more biti miren, dokler ni rešeno vprašanje uboštva, zaradi katerega trpi toliko družin in posameznikov. Revščina je vedno nevarna za družbeno stabilnost in mir.

DRUŽINA V SLUŽBI MIRU

Na koncu poslanice se papež posebej obrača na krščansko družino in jo vabi, naj postane to, kar je po božjem načrtu: globoka skupnost življenja in ljubezni, poklicana, da daruje ljubezen in posreduje življenje. Po Kristusovem zgledu, ki je s svojo smrtjo na križu človeštvu zapustil mir, naj krščanska družina prosi, moli in dela za mir.

"Starši, vi ste odgovorni za takšno oblikovanje in vzgojo vaših otrok, da bodo ljudje miru. Zaradi tega ste vi prvi graditelji miru!"

Otroci, usmerjeni v prihodnost, polni mladostnih načrtov in sanj, spoštujte družino kot dar! Z vso odgovornostjo se pripravite, da jo boste gradili in podpirali v skladu z načrti, ki vam jih bo Bog zaupal. Gojite želje po dobrem in po miru!"

Tistim, ki nimajo družine, papež zagotavlja, da tudi zanje obstaja družina: **Cerkev, ki je dom in družina za vse**. Na stečaj odpira vrata in sprejema vse, ki so osamljeni in zapuščeni. V njih gleda, ne glede na starost, pričakovanja, težave in upanja, izvoljene božje otroke.

Svojo poslanico je papež sklenil z molitvijo za družino, da bi, na priprošnjo Marije, Kristusove matere in matere Cerkev, živela v miru in da bi v mednarodnem letu družine vsej človeški družbi prinašala mir.

Povzel JANEZ GRIL (Družina)

KLJUB vsemu ne smemo izgubiti upanja. Vemo, da je mir mogoč, ker je zapisan v prvotnem božjem načrtu. Bog je hotel, da bi človeštvo živelo v sožitju in miru, zato je človeško naravo ustvaril "po svoji podobi". Človekova bogopodobnost se ne kaže samo v posamezniku, temveč tudi v posebni človeški skupnosti, sestavljeni iz **moža in žene**, in tako povezani v ljubezni, da sta "eno telo". Tej človeški skupnosti je Bog zaupal poslanstvo novega življenja in skrbi zanj, s tem pa tudi skrb za urejanje stvarstva in prihodnosti človeštva.

Začetno sožitje je uničil greh, prvotni božji načrt pa je ostal. **Družina** ostaja zato resnični temelj družbe, saj je, kot je zapisano v Splošni deklaraciji o človekovih pravicah, njeno "naravno in temeljno jedro".

Prispevek družine k ohranitvi in širjenju miru je tako pomemben, da je papež svojo poslanico za svetovni dan miru povezal z mednarodnim letom družine. Vsem, ki si prizadevajo za resnični mir - Cerkvam, verskim organizacijam, združenjem, vladam, mednarodnim ustanovam - pomeni to leto izjemno priložnost za skupno iskanje pomoči družini, da bo v kar največji meri prispevala k vzpostavitvi in ohranitvi miru.

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,
Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Fax: (03) 853 6176

Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
11 – 15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 1054 Fax: (03) 853 6176

NOVO leto smo pričeli. Polni upanja in zaupanja stopamo vanj, obenem po gledamo nazaj ter preценjujemo, kaj nam je staro leto pustilo dobrega in vrednega. Zase moram priznati, da bilo preteklo leto čas vseh mogočih preizkušenj. Po treh desetletjih in pol dela in odgovornosti ter odločanja sem se trgal od vsega tega. Kot vidite tu zgoraj, je pod glavo melbournske kronike že več kot eno leto na prvem mestu ime p. Toneta in moje na drugem. Z drugo besedo: on je zdaj vodja melbournskega verskega in kulturnega središča v Kew in obenem tudi provincialni delegat za slovensko frančiškansko skupnost v Avstraliji. Tu starost ne igra vloge, kakor tudi ne začetek in leta delovanja. Prosil bi naše vernike, da to sprejmejo in se navadijo na novo ime in novo osebo. Končno bom letos izpolnil sedemdeset let in sem se dovolj nagaral. Za enkrat so mi ostale MISLI in duhovna skrb za Dom počitka m. Romane, drugače sem pa le v pomoč središču, če in kadar je ta potrebna.

Po novih pastoralnih metodah smo bili predolgo skupaj. V bodoče se bodo voditelji misijona verjetno večkrat menjavali, kar ima gotovo svojo prednost. Sprejmite tudi to dejstvo in ostanite zvesti našemu središču, pa naj bo njegov vodja Peter ali pa Pavel.

Morda bi lahko samo še dodal, da iste misli veljajo za ostali dve naši verski središči, Sydney in Adelaide.

+ Tu je nekaj števil iz kronike leta, ki smo ga zaključili: Krstili smo petnajst otrok, zakrament potrjenja (birmo) pa so prejeli trije odrasli.

Obhajil je bilo v naši cerkvi razdeljenih okrog 12.000. Spovedi ne štejemo, žal pa njih število občutno pada. Ta zakrament bi morali bolj ceniti ter ga v lastno korist večkrat prejemati.

Obiskov bolnikov je bilo okrog 95, obhajil bolnikov pa okrog 435 (vsaki petek nosimo obhajilo tudi v naš Dom počitka).

Bolniških maziljenj je bilo to leto 22.

V Viktoriji smo imeli v letu 1993 kar 36 pogrebov naših rojakov.

Številke odkrivajo komaj kos našega dušnopastirskega dela, malo pa le osvetlijo potrebo po slovenskem duhovniku v Melbournu. Dela je res veliko in ga še ne bo tako hitro zmanjkalo.

+ Krstna voda je v januarju oblila dve glavici: Dne 15. januarja je v cerkvi sv. Andreja v Werribee blizu Melbournu krščeval p. Niko, avstralski gost v teh tednih. Pred odhodom domov pred letom in pol je v isti cerkvi poročil sina svoje sestrične **Luciana Bavčar** z **Varildo Zulian**, zdaj pa sta ga mlada zakonca povabila, da je krstil njunega prvorojenca **Adama**. Družinica živi v Brunswicku.

Naslednji dan, 16. januarja, pa je bila v naši cerkvi v Kew krščena **Jessica Marie**, prvorojenka mlade družine Ivana **Urđiha** in Olge r. Jerič. Po krstu sem blagoslovil tudi njih novi dom v Hallamu.

Čestitke družinama, malčkoma pa božje varstvo!

+ Tudi prva poroka v novem letu je že za nami. Dne 15. januarja sta si pred oltarjem slovenske cerkve v Kew obljubila zakonsko zvestobo slovenska nevesta **Irene Nelly Šerek** in Londončan **Richard Edward Maguire**, po očetu irskega in po materi angleškega pokolenja. Ženin je bil krščen v cerkvi sv. Janeza Vianeya, West Green. Nevesta pa je bila rojena v družini Eligija in Emilije Šerek v Buenos Airesu v Argentini ter krščena v San José ter je kot dekletce z družino prispela v Avstralijo. Nekaj časa je bila v Londonu na delu, pa je spoznala svojega življenjskega druga. Obema obilo sreče in božjega blagoslova na skupno pot!

+ SMRT nas je žal spet kar prevečkrat obiskala.

Dvakrat se je ustavila v kratkem v naši naselbini Aldongi, kakor z eno besedo označujemo mejni mesti Albury, NSW, in pa Wodongo, Victoria.

V četrtek 11. novembra je v Wodongi zaključila zemsko pot **DRAGICA BALIGAČ** r. Turk. Umrkla je na svojem domu, zadnji čas preizkušana z neusmiljeno boleznijo, ki je v kratki dobi izpila vse njene moči. Pokojnica je bila iz Turkove družine, rojena 24. januarja 1934 v Hajdini pri Ptujju. Družina se je po vojni izselila v Avstralijo in si ustvarila novi dom v zgodovinskem Beechworthu, Victoria. Dragica se je leta 1964 poročila z Jožetom Baligačem in se nastanila v Wodongi. K njej je

prišla po očetovi avtomobilski nesreči leta 1968 tudi mama, ki je umrla v oktobru 1984.

Dragičin pogreb je bil v soboto 13. novembra. Na lastno željo je bila pokopana v družinskem grobu v Beechworthu, kjer že počivata starša, pa tudi brat France. Ta se je od Turkovih prvi poslovil: že leta 1950 se je ubil z motorjem pred domačo hišo.

V Alburyju pa je 3. decembra na svojem domu umrla ANGELA LEBER r. Rozman. Tudi ta blaga pokojnica je bila žrtev bolezni, ki danes pobira po vsem svetu. Rojena je bila 31. marca 1927 v Svečini pri Mariboru. V Avstralijo je prišla z možem Jožefom in družino leta 1957. Poleg njega zdaj zapuščča štiri hčerke: Mary in Kati sta v Alburyju, Magda je poročena v Wodongi, najstarejša Ana pa živi v Queenslandu.

Pogrebne molitve ob krsti so bile 7. decembra v cerkvi Srca Jezusovega, North Albury, katerim je sledil pogreb na krajevno pokopališče.

Žalujočim obeh družin iskreno sožalje!

V Melbournu pa smo imeli po božiču tri pogrebe, za četrto pokojno osebo pa žal še nimam podatkov.

Na svojem domu v Tullamarine je 27. decembra v naročju svoje žene zaključil zemsko življenje RAFAEL ŠABEC. Bil je dolgo pod zdravniško oskrbo, pa mu ni bilo moč pomagati. Pokojnik je bil rojen v Kleniku 19. marca 1933 in krščen v Trnju. V Avstralijo je emigriral preko italijanskih begunskih taborišč leta 1956. V cerkvi sv. Janeza, East Melbourne, se je v decembru 1958 poročil z Jožico Grl iz Palčjega, tudi fara Trnje.

Poleg molitve rožnega venca ob krsti na predvečer je bila v četrtek 30. decembra pogrebna maša v farni cerkvi Dobrega Pastirja, Gladstone Park, nato pa smo spremili pokojnika na keilorsko pokopališče. Z ženo Jožico žalujejo tudi otroci Suzi, Marija in Simon.

V sredo 5. januarja je na svojem domu v Prestonu nenadoma zaključil svojo življenjsko pot STANISLAV CIGAN. Rojen je bil v Žižkih v Prekmurju dne 24. marca 1949 ter je emigriral v Avstralijo leta 1970. Pri nas se je poročil s Cvetko Mlinarič, žal pa zakon ni uspel in sta se končno ločila. Rožni venec ob krsti smo molili v naši cerkvi v torek 11. januarja, pogrebno mašo pa imeli naslednji dan, po kateri smo spremili pokojnika na keilorsko pokopališče. Poleg sestre Marije por. Hosinović zapuščča hčerko Michelle in sina Davida, ki živita z materjo, ob času smrti in pogreba pa sta bila v Evropi.

Po daljši in kruti bolezni je 6. januarja v Monash kliničnem centru v Claytonu preminula BOŽA ČESNIK r. Šabec. Bila je lepo pripravljena na odhod v večnost, saj sem ji za božič na dom prinesel sveto popotnico. Rojena je bila dne 10. avgusta 1936 v Kleniku, v številni Šabčevi družini, ki je menda vsa v Avstraliji, mati in oče sta zlatoporočenca in živita v Avondale Heights-u. Boža je prišla v Avstralijo kot dekle in se v februarju 1959 poročila v Marijini cerkvi v Ascot Vale s Francem Česnikom iz Zagorja pri Pivki. Dom sta si ustvarila v Mulgrave in dala življenje dvema otrokoma: Frank je kot metalurg zaposlen v rudninski stroki v Queenslandu, Marta pa je

Ostanek
taborišča
Bonegilla,
prvega doma
v Avstraliji
mnogih
naših rojakov
in ena prvih
postaj pogostih
obiskov našega
melbournskega
misijona.

učiteljica ter se je lani v maju poročila v naši cerkvi (Tonner). Pokojna Boža je bila dobra žena in mati ter zaradi plemenitega značaja priljubljena med znankami. To je pokazala pogrebna maša v ponedeljek 10. januarja in tudi molitev rožnega venca ob krsti na predvečer. Pokojnico smo pospremili na pokopališče v Springvale, kjer bo čakala vstajenja. Kot oporoko je Boža malo pred smrtjo dejala možu: "Bodi ponosen na svoje otroke, spoštuj jih kot si spoštoval mene! In ne zapusti se, ko mene več ne bo!..."

Vsem sorodnikom pokojnih naše globoko sožalje, pokojne pa priporočam v spomin pred Gospodom. Naj počivajo v miru božjem!

+ Na letošnji sveti večer smo imeli krasno vreme, zato je polnočnica na prostem pri lurški votlini z jasicami privabila veliko množico. Tudi maša ob desetih na sveti dan je bila lepo obiskana. Manj pa je bilo obiska pri maši na prostem na novega leta dan, ko obhajamo praznik Marije božje Matere. Lepo je z roko v njeni materini roki pričeti novo leto. Mnogi ga pričenjajo z glavobolom po prečuti in prekrokani noči.

+ Božičnih darilnih kuvertic se je doslej vrnilo 402 s skupno vsoto 8,285.- dolarjev za vzdrževanje našega verskega in kulturnega središča. Bog povrni vsem plemenitim darovalcem!

+ Dobrodošlico kličemo p. Niku, ki sem ga že pri krstih omenil. Sorodniki so ga povabili in mu tudi plačali pot. V cerkvi smo ga pozdravili v nedeljo 16. januarja, pridružil pa se nam je s somaševanjem in pridigo tudi naslednjo nedeljo, ko smo po želji papeža Janeza Pavla II. posebej molili za mir v Bosni in Hercegovini.

P. Niko odhaja domov na Kostanjevico pri Novi Gorici, kjer zdaj župnikuje, dne 12. februarja. Želimo mu srečno potovanje in obenem: hvala za obisk.

+ Ker p. Valerijan še ni pričakal p. Tomaža, ki naj bi sprejel vodstvo sydneyškega misijona sv. Rafaela, mu morava s p. Tonetom iti na pomoč, kadar ima na vrsti redni obisk Queenslanda. Tako sem bil v Sydneyu za novo leto, maševal tudi v Wollongongu in na prvo nedeljo v januarju v Newcastleu, kjer je naslednji dan zagorelo. Na srečo sem ognju pravočasno ušel. V Newcastleu je bila leta 1956 po prihodu moja prva maša in pridiga za avstralske Slovence. Užival sem ob spominih.

+ Počitniška kolonija v Mt. Elizi je srečno za

nami, vsi udeleženci zdravi in celi. Pohvalijo se, da so se imeli lepo in ob dobri hrani. Zahvala kuharicama Anžinovi Francki in Špacapanovi Anici, da sta zdržali kar oba tedna.

Ker lani ni bilo dovolj obiska za tri tedne, je p. Tone za letos rezerviral le dva tedna. Zlasti drugi je bil polno zaseden s fanti in dekleti, dočim so se družine bolj poslužile prvega. V obeh tednih se je zvrstilo okrog osemdeset ljudi, nekateri pa so se pridružili le za kak dan. V glavnem: bili so zadovoljni.

+ Vpisovanje v Slomškovo šolo verskega središča bo na prvo nedeljo v februarju po deseti maši. Da bi le bilo kaj več odziva kot lansko leto!

+ Deseta maša na nedeljo 6. februarja bo mladinska. Ker je to nedelja pred slovenskim kulturnim praznikom (8. februar, dan Prešernove smrti), se bomo pri tej maši posebej spomnili vseh, ki so v naši sredi skrbeli za ohranjanje in rast naše kulture na avstralskih tleh.

Pri tej maši bodo s svojim petjem sodelovali gostje iz domovine, Šaleški oktet, ki prihaja te dni med nas. Nastopil bo tudi po bogoslužju v dvorani pod cerkvijo, kjer pripravlja SNS kulturno prireditev, s katero nas želi spomniti na narodni kulturni praznik. Vsi udeleženci maše vabljeni tudi v dvorano!

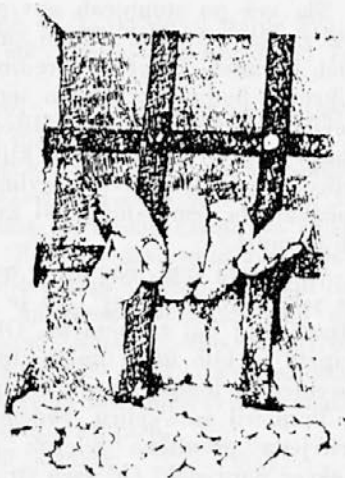
+ SYG-SMS vabi mladino v nedeljo 13. februarja na izlet in piknik v Toquay. Šli bodo s svojimi avtomobili. V Geelongu se bodo najprej udeležili slovenske maše, ki je ob 11.30 v cerkvi sv. Družine, Bellpark, potem pa nadaljevali pot. Več o dnevu bo lahko povedal p. Tone, Lenkov Lenti, ali pa Gregor Horvat.

+ Naj za konec spregovorim še kot upravnik MISLI. Med pismi z naročnino za mesečnik sta zadnji čas prišla dva brez imena pošiljatelja: prvo je bilo poslano 5. januarja, pošta neznan, vsebovalo je deset dolarjev; drugo je dospelo 13. januarja z dvajset dolarji iz Moonee Ponds. Vesel bi bil, če bi k vsoti lahko pripisal tudi ime pošiljatelja.

P. BAZILU

MOJE CELICE

Že tretje leto nadaljujemo zanimivo opisovanje občutkov in doživetij primorskega duhovnika, zdaj že novomašnika, v zaporih Udbe. Leta 1948 je bil v Kobaridu aretiran in junija v naslednjem letu obsojen na smrt, obdolžen zvez z Vatikanom in sličnih "protidržavnih dejanj". Po procesu je bil premeščen v ljubljanske zapore, kjer mu je nekdanji zasliševalec major Stane prišel povedat, da je vrhovno sodišče potrdilo njegovo smrtno obsodbo in sadistično pristavil: "Primorske ne boste več videli..."

CELICA 134

VSE smo prestali: lakoto, mraz, poniževanje, sadizem, krutost in brezsrčnost. Drug za drugim smo cepali iz bunkerja. Morda so se naveličali, morda so občudovali našo trdoživost. Mi smo verovali v božjo pomoč. Kljub lakoti in mrazu nismo bili prehlajeni. Zdelo se nam je, da smo še bolj utrjeni.

Dne 19. novembra so tudi mene poklicali na zaslišanje.

"Ali ste pripravljeni govoriti?" me je vprašal Štef.

"Kar je resnica, lahko povem, izmišljati pa si ne morem," sem mu mirno odgovoril.

"Ali bi tudi napisali?" je nadaljeval.

"Lahko."

"Dobro! Zdaj pojdete v drugo celico. Dobili boste papir in svinčnik in boste pisali svoj življenjepiš. Časa imate dovolj. Razmislite in opišite vse podrobnosti."

Dvignil je slušalko in poklical paznika. Bil je vodnik Štolfa, njegova desna roka. Pozneje smo mu rekli "Japonček", ker je vedno nekoliko mežikal z očmi. Ni mogel zatajiti svoje primorske govorice. "Kaj govorite, kaj delaste, kaj mislite, kaj bereste" in podobno. Od časa do časa je nategnil vrat, ker ga je tiščal ovrtnik uniforme.

Poslali so me na hodnik, da so določili celico zame in še druga podrobnejša navodila.

"Greste z mano," je rekel Štolfa in skušal biti vljuden. Morda mu je bilo tudi to naročeno.

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$100.— Peter Bižal; \$90.—Milan Beribak; \$79.— Jože Pegan; \$60.— Franc Purgar; \$50.— Dr. Stanislav Frank, Alojz Povhe, N. N., Janez Robar, Leon Robar, Jože Gulj; \$40.— Franc Šveb, Tomaž Možina, Ivan Figar, Pavla Zemljak, J. & M. Zver, dr. Mark Coby, Franc Patafta, Viljem Mrdjen; \$39.— Janez Yratrič; \$30.— Miha Hovar, Justina Hinriksen, Stanko Pekol, Luisa Prpič, N. N., Ivan Košak, N. N.; \$28.— Ivanka Dekleva; \$26.— Jože Tostovršnik; \$25.— Feliks Lužnik, Vera Korošec; \$20.— Ivan Legiša, Anica Korošec, Jože Čulek, Anton Urbančič, Draga Vadnjal, Kristina Varšavsky, Marija Pongračič, Franc Danev, Vera Mukavec, Ivan Smole, Marjan Maršič, Jože Zupančič; \$17.— Karel Geržina; \$15.— Anton Kristan, Zinka Škraba, Albina Konrad, Pavel Tonkli, Frank Frigula, Antonija Vučko, Matija Cimerman, Paul Rob, Ivan Stanjko, Maks Hartman, Anton Konda, Marija Cof; \$12.— Anton Knap, Fani Natlačen; \$11.— Franc Petek; \$10.— Marija Boelckey, Jože Krušec, Leopolda Križman, Stanislav Stoklas, Jože Juraja, Italo Bacchetti, Jože Podboj, Marija Božič, Ivan Kovačič, Zdenka Zupančič, Tereza Kaiser, Jože Barat, Irma Ipavec, Edvard Kumar, Albin Smrdel, Marjan Saksida, Jože Oblak, Renato Smrdel, Marija Valenčič, Romana Žetko, Marija Blažević, Majda Mužljaj, Luka Korče, Marija Birs, Jože Horvat, Zora Gec, Justina Stakič, Ernesta Vran, Ivan Majcen, Ivanka Jerič, Rihard Twrdy, Franc Mramor, Anton Kociper, Slavko Kralj, Franc Kovčec, Jože Lipovž, John Ploy, Franc Visočnik, Marcela Bole, Janko Filipič, Anton Cevec, Frančiška Vekar, Silva Trček, Andrej Grlj, Adam Klančič, Ivan Barič, Ivanka Urbas, Lydia Bratina, Stanko Mlinar, Jožef Vogrinčič, Marija Janič, Anica Sivec, Olga Horvat, Justina Ciobaca, Drago Jakovac, Angela Škofic, Tinka Urh, Franc Baša, Tone Brožič, Jože

Kalc, Franjo Briševac, Tilka Matjašič, Stanko Mohorovičič, Franc Janežič, Julijana Mikac, Viktor Bizjak Irena Grassmayr, Lotte Rafolt, Jože Tomažič, Štefanija Premrl, Rafaela Bernes, Marta Žiberna, Jože Ambrož, Toni Lovrec, Ivanka Tomšič, Angela Tušek, Alojz Brne, Ivanka Kontelj, Mira Urbanč, Franc Maver, Danica Gorup, Ana Kodrič, Avgust Glavnik, Viktor Javornik, Alojz Seljak, Mary Kavčič, Marija Hosinovič, Sonja Trebše, Franc Car, Jurij Tomažič, Štefka Fretze, Štefan Merzel, Franz Plohl, Emma Simčič, Stanko Zmazek, Alojz Hrast, Drago Tomac, Emil Celin, Alojz Filipič, Ida Turk, Ivanka Študent, Konrada Pellegrino, Emil Sosič, Anna Vok, Jože Grilj, Vida Horvat, Antonija Poklar, Anita Pleško, Viktor Ferfolja, Janez Žnidaršič, Frančiška Namar, Franc Erpič, Frančiška Kavčič, Evgen Benc, Elvira Suša, Janez Primožič, Marija Bertoncely, Marjan Perič, Stanko Prosenak; \$6.— Ceciliia Pirnat, Majda Kent; \$5.— Mirko Godec, Marjan Kocbek, Milan Vran, Franc Žerjal, Gustav Tomažin, Lojze Kastelic, Marjan Vihtelič, Maks Korže, Albin Kurinčič, Miro Bole, AnaMarija Zver, Jože Bole, Ivan Petelin, Bernard Brenčič, Vera Pregelj, Mira Josipovič, Pavla Žnidarič, Martin Pečak, Marija Butkeraitis, Jožef Gojak, Petrina Pavlič, Terezija Jošar, Silva Jenko, Zofija Brkovec, Stanko Aster-Stater Kristina Zrim, Marija Kužnik, Ivan Hozjan, Ivan Vukšinič, Jožef Matjašec, Pavel Zavrl, Graciela Remec, Franc Brenčič, Elvira Čuk, Boris Topolovec, Olga Gale, Ivan Mohorko, Aleksander Gubič, Urška Irhimeh, Viktor Gnezda, Jože Slavec, Alex Slavec, Franc Uršič, Julija Razboršek, S.M. Škorc, Ema Kosmina, Jožefina Mikuš, Mihael Žilavec, Alojz Jereb, Matilda Klement, Franc Matjašič, Franc Anžec, Maria Milich, Ivan Strucell, Danilo Mršnik, Zorka Kovačič, Olga Zlatar, Veronika Robar, Marija Zemberi, Štefan Kolenko, Jože Žabar, Slavko Fabian, Jožefa Porok, Milka Kropelj, Stanko Jaklič, Ivo Bavčar, Filomena Horvat Jože Kovačič, A.V. Dajnko, Marija Zajek, Maria Belavič, Jože Božič, Andrej Lenarčič, Meri Puž, Edvard

Šla sva po stopnicah navzgor, do drugega nadstropja. Tam sva zavila v "ladjo". Tako smo imenovali trakt, ki je imel na obeh straneh celice, v sredini pa je bila odprtina, ki jo je obkrožal hodnik z železno ograjo. Ustavila sva se pred celico številca 134. Moje novo bivališče. Tu sem ostal do 19. julija 1950. Štolfa je pretresel svoj šop ključev, poiskal primerne in odprl celico. Vrata je ustavil z levim kolenom, poškilil v notranjost in počakal, da sem vstopil. Ni zaloputnil z vrati, prav po človeško jih je zaprl.

Ostal sem sam. Kri mi je nenadoma bušnila v lica. Čutil sem, da sem zardel. Zakaj? Ali je zakurjeno? Potipal sem radiator. Mrzel! Kaj naj to pomeni. Okno ni bilo sneto kot v bunkerju. Zaprt je bilo in je imelo šipe. V celici ni bilo mraza. Velika sprememba temperature mi je pognala kri v obraz. Reakcija!

Premeril sem celico. Sedem kratkih korakov. K steni je bila pritrjena premična železna postelja. In na njej slamnjača! Kakšen napredek! Od vseh strani sem jo ogledoval in otipaval. Ni bilo odeje ne rjuh, vendar bom po enajstih meseci zopet ležal na svoji postelji, čeprav le na slami. Rešen sem bil trdih desk. Kdor ni poskusil, ne more razumeti, kaj človek občuti v takem trenutku.

Tudi mizica je bila v celici in štirioglati stolček. Mizica je imela celo predalček.

Na steni je visel obešalnik s polico. Vse je bilo prazno, vendar so ti predmeti napolnjevali celico in dušo. Postali smo si prijatelji. V desnem kotu ob radiatorju je stala metla, s katero sva vsako jutro premerila celico. Vsakdanja telovadba ali fizkultura. V drugem kotu je bila "cathedra pestilentiae" ali "kibla" v arestantski govorici.

Vse sem pregledal. Na vratih so bile črtice, s katerimi je nekdo štel mesece in dneve. Ob okencu je bila luknjica, skozi katero sem pokukal na drugo stran "ladje". Po železni postelji so bila razna imena, vzdihni in klici obupa. Bog ve kdo jih je pisal! Letnice iz stare Avstrije in bivše Jugoslavije. Kriminalci in prostitutke, vse se je vrstilo po teh celicah. Politični zaporniki so bili takrat bolj redki. Zdaj pa je "politika" napolnila celice. Kriminalci so bili izpuščeni. Slavní Hace je bil na svobodi. Toda roparska žilica mu ni dala miru. Ni se zadovoljil z lepo službo. Pozneje smo se z njim srečali med temi stenami.

Pod ob postelji je bil zglodan. Cela brazda je bila v njem. Kdo bi preštel korake tistih, ki so nešteto krat izmerili celico!

Pazljivo sem prisluhnil pri vratih, če se bliža paznik. Nato sem skočil še k oknu, pristavil stolček in pokukal na dvorišče. Obdano je bilo z visokim zidom. Prostor za sprehode jetnikov. Zame še ni prišel čas, da bi si ga ogledal od zunaj. Odkar so me zaprli, se nisem niti pet minut sprehajal po svežem zraku.

V daljavi sem videl nekaj golih dreves. Listje je že odpadlo. Pomlad sem doživljal v Tolminskem bunkerju, kjer sem videl kostanje, ki so zeleneli. Poletje in jesen pa sta šla kar mimo mene. Žal mi je bilo, da nisem več videl prelivajočih se barv bukovega gozda, ki je kot svetlorumena krona obdajal livške vasice. Navaditi sem se moral le na mrke, sive stene bunkerjev in samotnih celic.

Dan mi je kar hitro minil. Jetnik si vedno želi nekaj novega.

Vsaka sprememba mu prinese uteho. V vsaki celici najde svoje delo, opazuje, razmišlja in dela načrte. Najhujše je brezdelje. To mori, ubija.

Za večerjo smo dobili "koruzni čaj". Če bi bil bolj gost, bi mu rekli močnik, ker pa je bil redek, je dobil drugačno ime.

Nestrpno sem čakal, da pozvoni za spanje. Čez dan namreč nismo smeli sneti postelje niti poležavati. Lahko smo sedeli, se sprehajali, gledali v zrak, lovili muhe ali bolhe, nismo pa smeli ležati ne kričati ne peti ne skakati. Zato je bila važna zaposlitev tudi lov na bolhe. V smrtni celici smo včasih s kunjjo namočili tla in bolhe so pred mokroto bežale na steno. Počakali smo na stolčkih, da nam niso zlezle po nogah, nato pa smo planili po njih. Z nohtom palca smo jih pritiskali ob steno, da je pokalo. Vsak je moral šteti. Na koncu je starešina sobe napravil obračun. Včasih smo jih pobili tudi tristo na dan. Lep plen!

O lovu na stenice bom spregovoril pozneje.

Pozvonilo je. V vseh celicah je zarotalo. Snemali so postelje. Tudi jaz sem odpel svojo in jo spustil na tla. S posebnim užitkom sem to napravil. Potipal sem slamnjačo in jo pobožal od vznožja do glave. Pravzaprav nisem niti vedel, na katerem koncu bo glava. Premišljeval sem, kako naj se zlekнем, da bom lepo počival. Časa ni bilo veliko, ker je paznik Povž kmalu začel ugašati luči. Posvetilo se mi je. Na sredini sem slamnjačo odvezal, nekoliko odmaknil slamo in se zaril vanjo. Kratek suknjič sem slekel in z njim pokrtil, kar je kukalo iz slamnjače.

Leva roka in glava. Vse drugo je bilo v slami. Zdelo se mi je, da sem v seniku v domači senožeti. Le slama je imel drugačen vonj kot sveže seno. Kmalu me je objela toplota, ki sem jo po drugih celicah in bunkerjih zaman pričakoval.

Zaslišal sem korake. Paznik se je ustavil pri vratih. Pokukal je skozi linico in dolgo gledal. Ni me videl. Moral sem se premakniti, da se je prepričal o moji prisotnosti. Nato je ugasnil luč. Koraki so se oddaljevali.

Na steni poleg sebe sem zaslišal trkanje. Na drugi strani so bili radovedni, kakšnega soseda so dobili. Tudi to je za jetnika doživetje. Neverjetno je, kako hitro najde ključ za sporazumevanje. Niti zidovje niti stene niso več ovire. Časa ima na pretek, zato se s posebno abecedo pogovarja. En udarec pomeni črko a, dva udarca črko b itd. Trkaš in trkaš, počasi sestavljaš besedo. Če sosed razume, udari dvakrat in ti nadaljuješ. Po kratki vaji postane tudi ta govorica nagla. Morsejevi znaki niso primerni, ker črtic-drsanja ne slišiš. Udarci pa so slišni, zlasti če pritisneš uho na steno.

Dvignil sem glavo in prisluhnil. Štel sem. Dvanajst, črka k. Dal sem znamenje, da sem razumel. Pet udarcev, črka d. Zopet moj udarec. Nato šestnajst udarcev, črka o: Kdo. Zaporedna udarca - konec besede.

"Kdo tam?" je sledilo vprašanje. Pomislil sem. Ali naj se javim? Morda je past? Včasih so tudi pazniki trkali. Nekaj časa tišina. Tudi na drugi strani so čutili, da oklevam. Končno sem začel trkati.

"Tukaj Jožko," sem povedal. "In tam?"

"Tukaj Vera," je bil odgovor.

Ženska? Zopet tišina.

/Nadaljevanje prihodnjič/

Persič, Ludvik Lumbar, Adolf Kolednik, Romana Muha; \$3.80 Jožica Šabec; \$3.— Zoran Žele, Zdravko Žele, Lucija Šeparovič, Anton Skok; \$2.— Štefanija Andlovec, Stanislav Grlj, Andrej Pichler, Veronika Seljak, Alois Supanz, AnaMarija Colja; \$1.— Jurij Moravec.

KLAKOČERJEV SKLAD

ZA OBNOVO

ŠKOFOVIH ZAVODOV:

\$250.— N.D.; \$200.— Nace Ahlin; \$100.— Jože Štemberger, Nicholas J. Sorenson, N. N.; \$80.— Anton Švigelj; \$50.— Druž. Jože Krušec, N. N., Irena in Anton Grassmayr; \$40.— Evgen Braidot, Franc Danev; \$25.— N. N.; \$20.— Tinka Urh, Antonija Poklar; \$10.— Franc Petelin.

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

Ostali darovi prihodnjič!

Kip našega velikega rojaka, indijanskega misijonarja škofa Friderika I. Baraga pred Baragovim domom verskega središča v Melbourne. Januar je mesec njegove smrti (19. jan. 1868)

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 346 9674 - Fax (08) 346 3487

BOŽIČNI prazniki so minili in za vsakega so imeli svoje sporočilo. Polne trgovine, polne mize, bogati darovi za nekatere - pa tudi velika duhovna revščina, zlasti za tiste, ki so praznovali samo ob polni mizi. Je pa tudi veliko lepih, sončnih strani, veliko čistega duhovnega veselja. V našem verskem središču je bil ves zadnji advent in božični čas lep obisk v cerkvi. Čutiti je nek duhovni premik. Pri polnočnici je bilo zelo veliko mladih in na sam božič še ni bilo nikoli v mojih letih pastirovanja v Adelaidi toliko ljudi pri božičnem bogoslužju. Hvala Bogu in Bogu daj, da bi od praznovanja ostali tudi sadovi.

Za polnočnico je bilo letos v naši cerkvi posebno pestro med otroci, ki redno sodelujejo v procesiji z lučkami. Za začetek pozdrava svete noči sta se letos prvič oglasili violini Daniela in Monike Cronin, spremljala pa jih je naša organistinja Tanja Konestabo. Med mašo sta Tanja in brat Jožko zaigrala tudi na trobento. Res doživeto vzdusje.

Praznik svete Družine, zavetnikov našega verskega središča, smo praznovali 2. januarja. Kot že več let je bil tudi letos med nami adelaidski nadškof Leonard Faulkner. Povabilu sta se odzvala tudi adelaidski direktor emigrantskih duhovnikov Fr. Jeff Foale in pa arhitekt naše cerkve Michael Tilly. Kot vsa prejšnja leta je nadškofa tudi letos pozdravila naša zvesta pomočnica Rosemary Poklar, kar je nadpastir posebej omenil, ko se je zahvalil za sprejem. Med pridigo je pohvalil našo skupnost in njeno dejavnost in izrazil veselje, da lahko obhaja "žegnanje" z nami. Na kratko se je dotaknil začetkov naše cerkve, omenil arhitekta in skladnost stavbe, posebej pa se je ustavil pri naših jaslicah. Po njegovih besedah "je videl veliko lepih jaslic, toda jaslice v slovenski cerkvi v Adelaidi so nekaj izstopajočega, v njih je zgrajen del lepote slovenske narave."

Po končanem bogoslužju se je nadškofu tudi naš "ministrant" Filip Ivančič z izbranimi besedami

prisrčno zahvalil. V spomin na obisk mu je v imenu naše skupnosti poklonil knjigo SLOVENIA v angleščini, nato pa povabil vse goste v dvoranico na kosilo. Veliko torto je spekla gospa Marijana Rošker ter jo je nadškof odnesel s seboj k svojim sorodnikom. Vsem ženam, ki so pomagale, posebej pa Martini Lipovac (r. Rant), ki je nosila breme celotne organizacije, prisrčna zahvala. Enako možu Vinku in Rantovim, ki so ji pomagali, in pa Branku ter Emilu, ki sta pripravljala meso na žaru.

Nadškof se je z vsakim rad srečal in pogovarjal. Odhajal je med zadnjimi, ves nasmejan in zadovoljen, da je bil spet med nami.

Kakor so bili prazniki za večino dan veselega družinskega srečanja, so bili za druge dnevi preizkušenj. Tako je v začetku adventa odšel na pregled v bolnišnico Wilhelm Wetzel. Misli je, da je huda revma, a dva tedna pred božičem so odkrili raka. Zdravniki so mu obljubljali, da bo doma za božič, pa obenem odlagali odpustnico. Bolnik se je rad srečeval z Gospodom v svetem obhajilu. Prav v tednu pred božičem se mu je stanje poslabšalo, podelil sem mu sveto maziljenje, ko je bil že v nezavesti. Vendar se je še prebujal, a vedeli smo, da se v svoj zemski dom, ki ga je z ženo pripravil pred mnogimi leti, ne bo več vrnil.

Na sam božič, ko sem obiskal Petra Šajna, ki je imel dan prej operacijo, sem bil tudi pri Viliju, ki se je počasi poslavljaval od zemškega življenja. Popoldne ob 5.45 se je preselil k Gospodu. Tako spokojno kot je živel. V času bolezni so bili redno pri njem žena Frančiška in otroka, Trudi z družino in Vili z ženo Helgo. Tako tudi ob smrti, težko za svoje, a obenem tolažljivo.

Pokojni WILHELM WETZEL je bil rojen 16. junija 1926 v kraju Mihajlovka v Ukrajini, a njegovi starši so bili nemškega rodu. Med vojno so pred komunisti zbežali v Avstrijo. Wilhelm je moral v nemško vojsko in bil proti koncu celo v Sloveniji. Z bodočo ženo Frančiško se je spoznal v Grediku v Avstriji na prijateljevi poroki: dne 9. julija 1955 sta se poročila v cerkvi Maria Plain blizu Salzburga, še istega leta v septembru pa že prišla v Avstralijo. Iz taborišča Bonegilla sta se premestila v Adelaido ter si po devetih mesecih v Hostelu Glenelg ustvarila lastni dom. Pokojnik je vsa leta delal v kamnolomu, kjer je tudi zbolel in bil pred šestnajstimi leti kot invalid upokojen.

Kot pokojnika pogrešajo žena in otroka z družinama, tako ga pogrešamo tudi mi v verskem središču. V vseh letih, kar sem v Adelaidi, lahko na prste ene roke preštejem, če so Wetzelovi manjkali pri nedeljski maši. Ko smo začeli zbirati denar za

gradnjo cerkve, je bila Wetzelova družina ena prvih, ki je darovala tisoč dolarjev. Ob gradnji cerkve je pokojni rad prihajal ob sobotah pomagat in včasih je pripeljal s seboj tudi sina. Ko je bila vrsta za čiščenje cerkve, je ob sobotah pripeljal ženo Frančiško in tudi sam pomagal. Ko smo čistili okrog stavbe, je bil med delavci tudi Vili. Kljub slabotnemu zdravju ni izostal pri pomoči našemu središču.

Ob raznih preizkušnjah, ko so mnogi pokazali hrbet središču in se oddaljili, pokojnik ni nikdar pokazal jeznega obraza, ampak je z družino ostal zvest član naše verske skupnosti. Bil je prekaljen, ker je veliko trpel pod komunizmom. Zanj je bilo nerazumljivo, da so nekateri tako oboževali komunistični režim.

V torek 28. decembra so pripeljali pokojnikovo truplo v cerkev, kjer smo ob odprti krsti zmolili rožni venec. Krsta je ostala v cerkvi do naslednjega dne, ko smo imeli mašo zadušnico, pri kateri so sorodniki lepo sodelovali. Ob koncu maše se je od pokojnika poslovil v imenu verske skupnosti dr. Stanislav Frank, glasovi zvonov slovenskih cerkva pa so ga spremili iz cerkve, ki jo je imel tako rad.

Na Centennial Park pokopališču se je od pokojnika poslovil še g. Janez Ritoc, cerkveni zbor pa mu je zapel poslednjo pesem. Ob odprtem grobu smo zares začutili, kaj smo izgubili.

Vsem sorodnikom pokojnika izrekamo iskreno in globoko sožalje. Vili pa naj uživa mir v božjem kraljestvu, kjer ni solza, ne trpljenja. Bog naj mu bo plačnik za zvestobo. R.I.P.

P. JANEZ

Zimski
motiv
s Svetih
Višarij

Lastniški certifikati

V SLOVENIJI prehod iz socialističnega v tržno gospodarstvo poteka po več tirih, seveda pa po nobenem dovolj hitro. Glavne ovire so pri denacionalizaciji biveše privatne lastnine, stanovanj itd.

Poseben problem pa je bila denacionalizacija produktivnih sredstev, ki niso bili nikoli privatna lastnina, ampak vedno državna ali "družbena", kar pomeni, da so bila ustanovljena direktno od države.

Tudi te je bilo treba predati iz državne ali družbene lastnine v privatno, da bodo tako bolje delovala in ne obremenjevala državo, ki se po novem sploh ne vtika v tako gospodarsko dejavnost.

Zato so sprejeli rešitev, da se vse tako družbeno premoženje enostavno razdeli med vse slovenske državljane, da tako vsi postanejo lastniki in upravljajo naprej tovarne in podobne ustanove.

To se zgodi na zelo enostaven način. Vsi, ki so bili slovenski državljani na dan 5. decembra 1992, prejmejo lastniške certifikate v višini vrednosti glede na starost. Te certifikate bo lahko vsak pozneje zamenjal za delnice posameznih podjetij ali vložil v posebne družbe, ki bodo operirale s takimi delnicami; lahko pa tudi kupi z njimi delnice podjetja, kjer dela. Ti certifikati so neprenosni, a se lahko podedujejo.

Te certifikate dobimo tudi vsi slovenski državljani, ki živimo po svetu, brez posebnih problemov. Izpolniti je treba poseben formular in ga izročiti našemu veleposlaništvu.

Z VSEH VETROV

ZA MEDNARODNI DAN MOLITVE je papež Janez Pavel II. oklical nedeljo 23. januarja z željo, da bi ves katoliški svet molil za mir, ki je vsem deželand tako potreben. Posebej je seveda omenil balkansko tragedijo, kateri kar noče biti konca. "To je novo poganstvo, ki časti skrajni nacionalizem," je povedal in javno obsodil "zločine proti človeku in človeštvu, ki se gode pred našimi očmi." Ob tej priliki je spet pozval vse odgovorne, naj podvoje svoje moči, da se balkanska morija že enkrat ustavi.

VOJVODINJA KENTSKA (Duchess of Kent) iz angleške kraljevske rodovine, je nedavno prestopila iz angleške v katoliško vero. Vse izgleda, da je to sprožilo dolgo zadrževani plaz, ki se je pričel z zakonskimi škandali med kraljičinimi otroki in s pričetkom posvečevanja žensk v duhovnike v anglikanski cerkvi. Vojvodinji je zdaj sledil splošno znani anglikanski duhovnik dr. David Samuel, ki je pri tem izjavil: "Vse kaže, da smo očividci počasnega a gotovega razkrajanja anglikanske Cerkve." Poznavalci razmer napovedujejo, da bo dr. Samuelu sledila dolga vrsta anglikanskih duhovnikov.

PRAVIJO, da smo Slovenci v samem vrhu s samomori, zlasti med mladino. Bral sem statistiko za Finsko: od 100.000 mladih med petnajstim in štiriindvajsetim letom jih napravi samomor 42,2 moškega in 7,3 ženskega spola. Številke Nove Zelandije in tudi Belgije pa so: 37,9 moškega in 7,0 ženskega spola. Avstralske številke za enako statistiko dajo 27 za moške in 6,0 za ženske mlade osebe.

Zlasti brezposelnost in pomehkuženost, neodpornost volje za vse, kar zahteva od mladega

GLAS SLOVENIJE

AVSTRALSKI SLOVENSKI NEODVISNI ČASNIK
PRVI IN EDINI 14-DNEVNIK V AVSTRALIJI

Vam redno prinaša politične, gospodarske, kulturne in druge vesti in zanimivosti iz Slovenije, iz diplomatsko konzularnih predstavništev ter iz slovenske skupnosti
SAMO \$ 4.00 MESEČNO

Letna naročnina \$ 50.00, polletna \$ 30.00

PODPRITE NAŠ SLOVENSKI TISK

Naročilnice poslati na naslov: **GLAS SLOVENIJE**,
265 Nicholson Str., Footscray, Victoria 3011

človeka malo samopremagovanja, sta dva glavna vzroka, da mladi in zmožni človek izgubi smisel življenja. Mi dodamo k temu še: pomanjkanje vere. Prav vera človeku pomaga, da gleda tudi preko praga smrti in ve, kaj mora s tem življenjem doseči.

OSTANKE NOETOVE LADJE so našli v samotni blizu gore Ararat, na meji med Iranom in Turčijo. Vse mere točno odgovarjajo meram, katere je po Bibliji stare zaveze, šesto poglavje knjige Genesis, Bog naročil Mojzesu. Vsaj tako smo brali nedavno v dnevnikih časopisih. Poročilo je bilo dodano, da je turška vlada po šestih letih znanstvenih preiskav tako gotova o dejstvu najdbe, da je odredila zavarovanje celotnega prostora ter pričela z izkopavanjem.

DOČIM v Evropi razsajajo hude poplave, ki zlasti Franciji niso prizanesle, je naša Avstralija zopet doživela strahoto gozdnih požarov, ki so razsajali zlasti po državi New South Wales. Ko so že mislili, da so plamene ukrotili, so se razbesneli z novo močjo. Na srečo je končno dež pomagal, da se je požar umiril in so se stotine prostovoljnih gasilcev iz drugih avstralskih dežel mogle vrniti domov. Škoda pa je ogromna, saj je bilo uničenih poleg 550.000 hektarov površine tudi na stotine domov. Doslej ni bilo slišati, da bi v ognju izgubil dom tudi kdo naših rojakov.

V MEDJUGORJU se kljub divjanju vojne krog in krog kar redno zbirajo romarji iz vseh koncev sveta. Občudovati je vztrajnost in vero teh ljudi, kakor se ves svet čudi tudi temu, da vse skupine srečno pridejo na cilj ter se tudi srečno vrnejo v svoje dežele.

V nedeljo 28. novembra so prispeli v Medjugorje nogometaši zagrebške Croatie s svojim vodstvom. Zadnji teden v novembru se je v Medjugorju mudila skupina romarjev iz Mehike: osem duhovnikov, petnajst redovnih sester in trideset drugih vernikov. Isti mesec je obiskal Medjugorje Franz Bogen, iz Ministrstva za zunanje zadeve republike Avstrije. Bil je uradno v Sarajevu, pa je skočil še na božjo pot. Prinesel je pozdrave sarajevskih frančiškanov ter nadškofa Vinka Puljiča.

Veliko število romarjev je bilo v Medjugorju na Marijinih praznik 8. decembra. Samo iz Italije jih je bilo okoli 600. Pri slovesnem večernem bogoslužju je sodelovalo nad dva in pol tisoč vernikov. - Tudi pričakanja novega leta v molitvi se je udeležila lepa skupina romarjev.

Na romarskem kraju so organizirali lani tudi

prostovoljno darovanje krvi za ranjence in druge bolnike. Pretresljivo je bilo romanje petdesetih mater padlih hrvaških vojakov, kakor tudi srečanje velikodušnih dobrih ljudi, ki so sprejeli botrstvo, s svojimi vojnimi sirotami. To akcijo je organizirala gospa Schnall iz Nemčije. Vsak boter z rednim mesečnim denarnim prispevkom blaži telesno pomanjkanje vojni siroti in materi. Zdaj so se prvič srečali in spoznali v Medjugorju.

MNOGE ZANIMA, kako je kaj zdaj z medjugorskimi vidci, o katerih se kar nič več dosti ne sliši.

Vicka Ivanković je v glavnem v Medjugorju, razen če gre za krajši čas na molitveno srečanje v tujino.

Ivan Dragičević jr že dva meseca v Ameriki in sodeluje na mnogih marijanskih srečanjih, pričuje s pripovedovanjem iz svojih izkušenj.

Jakov Čolo stanuje s svojo ženo Analizo v Medjugorju. Deloma pomaga v župnijskem uradu ter se občasno srečuje z romarji.

Marija Pavlovič živi s svojim možem Paolom Lunettijem v Monzi v Italiji. Sodeluje pri raznih molitvenih srečanjih.

Ti štirje imajo še vedno vsakodnevna srečanja z Marijo, dasi ne skupno. Nič več nimata rednih prikazovanj **Mirjana Soldo** in **Ivanka Elez**. Mirjana živi s svojo družino v Bijakovičih in občasno daje romarjem svoje osebno pričevanje. Ivanka pa živi s svojo družino v Medjugorju (Miletina) ter zlasti manjšim skupinam rada govori o svojih srečanjih z Marijo. Videnje Marije pa ima samo vsako leto na obletnico, ko se je otrokom začela prikazovati Marija.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. je pri molitvi angelovega češčenja na praznik svetih treh kraljev poudaril misijonski značaj praznika Gospodovega razglasenja. Ko se končuje drugo tisočletje krščanstva, se Cerkev ne obnavlja izpovedovati v vsej odgovornosti, da je njeno misijonsko poslanstvo "šele na začetku". Bog ji je naložil

oznanjevanje veselega oznanila kot dolžnost, velja pa za vse krščane.

"Bratom vzhodnih Cerkev", ki so po svoji tradiciji 7. januarja praznovali Božič, je izrazil papež svoje "prisrčno in visoko spoštovanje". Enako je v nagovoru pozdravil vse kristjane različnih tradicij in veroizpovedi in izrazil željo po "pospešitvi" polne edinosti vseh kristjanov, da bi že enkrat lahko začeli "novo pomlad krščanskega življenja med ljudmi našega časa".

UNESCO je zbral podatke, iz katerih je razvidno, da 130 milijonov otrok v starosti od šest do enajst let še nikoli ni obiskovalo šole in Bog vedi, če jo sploh kdaj bodo. Sicer svetovno izobraževalno poročilo 1993 govori o nižanju števila nepismenih, vendar so še težave na mnogih krajih sveta. Posebej so omenjene dežele južno od Sahare, v južni Aziji in v arabskih deželah, kjer so se razmere zadnji čas celo poslabšale.

ZAGREBŠKI KARDINAL KUHARIĆ je odločno protestiral, ko so v božičnem jutru z eksplozijo porušili zgradbo pravoslavne eparhije v Karlovcu. Izjavil je, da to podlo dejanje ne bo imelo lahkih posledic za Hrvaško, saj žali čustva človečnosti in pravičnosti. Zahteval je temeljito preiskavo, kdo so krivci, če so zahtevi državne oblasti ugodile, je drugo vprašanje.

Še posebej boli dejstvo, da je bilo zaradi tega dejanja prekinjeno dogovorjeno božično premirje.

MOŽA LETA so - kot običajno - izbrali bralci pariškega časopisa "Le Parisien" - tokrat znanega "duhovnika ubogih", abbeja Pierra. 81-letni ustanovitelj skupnosti Emavs že od konca zadnje vojne deluje med pariškimi delavci. Kot kandidat za "moža leta" je zmagal z 87-glasovi.

KLJUB VOJNI - življenje gre dalje: v Sarajevu je bil 6. januarja posvečen nov pomožni škof **Pero Sudar**. Za škofovsko geslo si je izbral: Mir z vami! s katerim poudarja svoje nadpastirsko poslanstvo.

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ZALOVANJA

KOTIČEK

NAŠIH MLADIH

Na raznih skupinskih slikah sta bili naši JENNY in SUSIE PETELIN že velikokrat, zdaj pa naj prideta še v našo GALERIJO MLADIH, saj sta tega vsekakor vredni. Doraščata v zavedni Petelinovi družini, ki ima svoj domek v Kew. Oče Ivan je še kot fant igral harmoniko pri prvem slovenskem ansamblu v Melbournu. Dekleti sta dvojčici in za mene je Jenny Susie in Susie Jenny – nikdar ju ne ločim. Gotovo pa ju vsaj starša.

Prav od rane mladosti sta med nami in ko sta bili predlanskim s starši v Sloveniji, smo ju kar pogrešali, ko pri osmi nedeljski maši nista prinesli k oltarju darov. V slovenski cerkvi sta bili krščeni, tu sta prejeli prvo obhajilo in birmo, bili sta gojenki naše Slomškove šole, nato med pevci Glasnikov in folklorno skupino. Vedno sem ju z lahkoto vprašal, če bi zopet nastopili v narodni noši, ker nista nikoli odklonili in tudi vedno držali besedo.

Še nekaj je vredno poudariti: njuna slovenščina je prav dobra. Zato sta tudi med bralkami nedeljskih beril. Ko sem iskal sliko za Galerijo mladih, sem hotel to storiti z mamo na skrivaj, da bi jima napravil presenečenje. Pa mi ni uspelo, ker sta mimogrede prestregli najin pogovor. "Z Ivanom ne moreva nobene tajnosti ohraniti zase, ker vse razumeta, kar se meniva," je med smehom potožila mama.

O MOJ PRELJUBI,
DRAGI DOM

O MOJ PRELJUBI, DRAGI DOM,
ZA TE SRCE GORI, GORI,
KAKO TE ZVESTO LJUBIL BOM
VSE SVOJE ŽIVE DNI.

DARUJEM VSE TI, KAR IMAM:
ROKÉ, GLAVÓ, SRCE, SRCE.
OTROK SEM ŠE IN KAR TI DAM,
DAR SKROMEN JE ZA TE.

ČE VEČ IMEL BI, DAL BI RAD,
A MAJHEN, MAJHEN SEM SEDAJ.
ČEPRAV PRESLAB, ČEPRAV PREMLAD,
LE TVOJ BOM VEKOMAJ.

Jenny in Susie obiskujeta Balwyn High School, enajsti letnik. Obenem pa hodita že šest let tudi v sobotno šolo slovenskega jezika in bosta vzeli slovenščino tudi za maturitetni predmet. Imata pa še dovolj časa za premislek, kam po maturi. Jenny bi rada postala grafični risar, Susie pa se nagiba k praktičnemu podjetništvu. Ni važno, kaj izbereta, glavno je, da ostaneta pridni in pošteni, pa tudi vedno ponosni na svoje slovenske korenine, četudi rojeni pod Južnim križem. Vsi, ki ju poznamo, jima želimo velik koš lepših šolskih uspehov, kasneje v življenju pa tudi vse dobro!

Dragi striček! Ni dolgo, kar sem Ti pisal, pa me je mama pregovorila, da se spet oglašam. Prosil si, naj se vsaj nekaj Kotičkarjev oglasi po božiču. Ali so se? No, jaz sem se in Ti želim srečno novo leto in veliko pisem Kotičkarjev. Ko bom s starši prišel v Viktorijo, Te bom pa obiskal. Do takrat pa bodi lepo pozdravljen. – Ivan Danko, 14 let, Bews, SA.

Hvala za vrstice, dragi Ivan! Škoda, da ni več takih mamic kot je tvoja. Naj ti zaupam, da nisem dobil niti enega pisma po božiču - tvoje je edino, zato še lepša hvala zanj! Obiskat me pa le pridi! Pozdrav! – Striček

OBVESTILO

VELEPOSŁANISTVO SLOVENIJE v Canberri bo nudilo konzularno pomoč Slovcem s področja Sydneya in Melbourn kot sledi:

SYDNEY, četrtek, dne 10. marca 1994

Od devete do dvana

OBVESTILO

VELEPOSŁANISTVO SLOVENIJE v Canberri bo nudilo konzularno pomoč Slovcem s področja Sydneya in Melbourn kot sledi:

SYDNEY, četrtek, dne 10. marca 1994

Od devete do dvanajste ure dopoldne v verskem središču sv. Rafaela, Merrylands.

Od tretje do šeste ure popoldne v Slovenskem klubu Sydney.

MELBOURNE, petek, dne 11. marca 1994

Od devete do dvanajste ure dopoldne v slovenskem verskem središču v Kew (pisarna Slovenskega narodnega sveta Viktorije).

Od tretje do šeste ure popoldne v slovenskem klubu Jadran.

Prosimo vse Slovence, ki želijo konzularno uslugo, da predhodno pokličejo Veleposlaništvo ter se dogovorijo za točno uro sestanka.

Žal zaradi obiska številne slovenske gospodarske delegacije v Melbournu in Sydneyu ni bilo možnosti organizirati konzularni dan v mesecu februarju.

Veleposlaništvo RS v Canberri ima vsak delovni dan uradne ure od desetih do ene ure popoldne. V tem času lahko dobite vse potrebne konzularne informacije, osebno ali telefonično. S tem se bomo tudi lahko izognili napačnim tolmačenjem nekaterih konzularnih vprašanj.

Naše veleposlaništvo uraduje na naslovu:
ADVANCE BANK CENTRE – Level 6,
60 Marcus Clarke Street, CANBERRA CITY.

Številka telefona je (06) 243 4830.

Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pa pošiljajte na naš poštni predal: EMBASSY OF SLOVENIA,
P. O. Box 284, Civic Square,
Canberra, A.C.T. 2608

ALJAŽ GOSNAR, odpravnik poslov

SLOVENSKO VELEPOSŁANISTVO sporoča, da bo med 1. in 9. februarjem 1994 Avstralijo obiskala slovenska gospodarska delegacija. Glavni namen obiska je trgovinska promocija Slovenije kot varne in gospodarsko uspešne države.

Misli, januar 1994

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

Vladno delgacijo bo v Melbournu (od 31. januarja do 2. februarja) vodila ga. Vojka Ravbar, državna sekretarka v Ministrstvu za ekonomske odnose, v njej pa so še dr. Ivo Banič, državni sekretar za industrijo in Josip Škoberne, podpredsednik Gospodarske zbornice Slovenije. Gospodarski del delegacije bo sestavljalo 23 gospodarstvenikov, ki bodo predstavljali 12 slovenskih podjetij.

Celotna delegacija bo odšla zatem v Sydney, kamor prispe 3. februarja dr. Davorin Kračun, podpredsednik vlade in minister za ekonomske odnose in razvoj ter dr. Rado Genorio, državni sekretar za tehnologijo in znanost. Isti večer prispe v Sydney še 22 gospodarstvenikov, ki se bodo priključili celotni gospodarski delegaciji, in pa 28 slovenskih poslovnežev, ki se bodo udeležili World Trade Fair-a. Gala otvoritev te svetovne prireditve bo v sydneyški operni hiši v petek 4. februarja, naslednji dan ob desetih pa formalna otvoritev sejma. Slovenija bo v okviru sejma imela svoj paviljon, kjer bo razstavljalo štirideset podjetij. Slovence vabimo na razstavo v nedeljo 6. februarja, ki je edini dan, ko je sejem odprt za javnost.

Dr. Kračuna je avstralska vlada uradno povabila na razgovore v Canberro (v torek 8. februarja), naslednji dan pa bo z delom delegacije nadaljeval pot v Novo Zelandijo na srečanje s predstavniki novozelandske vlade. Dne 12. februarja se bo delegacija vrnila v Slovenijo.

Slovinci, ki bi želeli priti v stik z delegacijo, imajo priliko v Melbournu v torek 1. februarja ob osmih zvečer v prostorih Novotela, 270 Collins

Za pomoč in nasvet za zmerno ceno

**KOBAL & ASSOCIATES
SOLICITORS & ATTORNEYS**

Dorothy Kobal B.Com L.L.B.

81 Spring Ave,
(P.O. Box KL 806) Kings Langley 2147
(T) (02) 838 0334 (Fax) (02) 674 4583

Conveyancing, Wills & Probate, Small
Business, Litigation and General Advice.

Street, v Sydneyu v nedeljo 6. februarja ob treh popoldne v prostorih kluba Triglav, iz ostalih delov Avstralije pa preko veleposlaništva v Canberri.

TULLAMARINE, VIC. - Zahvaljujem se iz srca vsem, ki ste mi stali ob strani ob bolezni in smrti dragega moža in očeta **RAFAELA ŠABCA**: za obiske v bolnišnici, za udeležbo pri rožnem vencu in pogrebni maši ter spremljavo na zadnji poti v dom počitka na keilorsko pokopališče. Enako vsem, ki ste poklonili cvetje in dar. Posebna zahvala patru Tonetu in pa duhovniku naše farne cerkve Dobrega pastirja. Hvaležna sem pevcem, ki so Rafaelu v zadnje slovo ganljivo zapeli žalno pesem.

Pokojnega Rafaela priporočam vsem v spomin pred Gospodom ter se vsem še enkrat najlepše zahvalim za vse - **žalujoča žena Jožica Šabec, hčerki Suzi in Marija ter sin Simon, vnučka Jessica Stuart, sestra Mihelca z možem ter brata Frank z ženo in Jože.**

BULLEEN, VIC. - Zopet sem se udeležila počitnic v Mt. Elizi, katere že dolgo vrsto let skrbno organizira naše Versko in kulturno središče v Kew. V to počitniško kolonijo prihajam že več kot deset let.

Letos sta bila na razpolago dva tedna. Izbrala sem prvega, v katerem smo bile večinoma gospodinje. Nekatero so bile z družino, druge pa smo pustile može doma, pa tudi kuhinjo in nismo ničesar pogrešale, ko smo se hladile v senci ob lepi morski obali.

Še spanje nam ni delalo preglavic. Držale smo se recepta, za katerega je poskrbel p. Tone na radiu 3ZZZ v sredo tedna - v njem je bilo kar dva litra domačega ruma...

Imeli smo tudi izurjene ribiče. Ulovili so toliko rib, da bi jih imeli lahko za vse leto dovolj, ne le za naš petek. Hvala vam, saj ste vstajali zgodaj.

Vreme je bilo kar v redu, sonca dovolj, le voda je bila strupeno mrzla.

Vzdušje med nami je bilo lepo, hrana odlična od motovilca in špinače do češnjevca štrudelnja.

Za ljubitelje slovenske glasbe in knjige
SLO - IMPEX COMPANY

25 Reserve Rd., BEAUMARIS 3193, Victoria
Uvoz audio-video kaset in knjig
založb "Mladinska knjiga", "Obzorja Maribor"
Suha roba in razni spominki
Telefon: (03)589 6094 - Fax (03)589 6085
HELENA in IVO LEBER

Dnevi so bežali kot bi jih veter raznašal. Gospa Lenko je poskrbela za pevske vaje. Najsibo v jutranjih urah pri sveti maši, ali pri pomivanju posode, ali po večerji tja pozno v noč so odmevale slovenske stare viže, ki so tako lepe.

Pa naj kdo pove, kje se dobijo lepše in cenejše počitnice kot v Mt. Elizi, v domači družbi in ob domači govorici. Naj se v imenu nas vseh lepo zahvalim kuharicam Francki Anžinovi in Anici Špacapanovi, ki so tako pridno in složno polnile naše želodčke. Tudi Vam boglonaj, p. Tone! Brez Vas tega tedna ne bi doživljali.

Te vrstice sem napisala zlasti za tiste, ki se letos naših počitnic v Mt. Elizi niste mogli udeležiti, posebno zaradi bolezni. Zelo smo vas pogrešali - sedeži pri mizi so ostali prazni. Najbolj pa smo pogrešali Boletovo Marcelo, ki letos po dolgih letih prvič ni mogla priti v Mt. Elizo zaradi operacije na kolku ne dolgo nazaj. No, pa na svidenje drugo leto, če nam ga Bog da dočakati. Pozdrave patru uredniku, kateremu želim tudi srečno novo leto in v njem obilico zdravja! - **Anica Smrdel**

BRIGHTON, VIC. - Ob izgubi dragega moža, očeta, sina in brata, **MAKSA HARTMANA ml.**, se vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, darovali cvetje ali denarne darove za "Dom m. Romane", najlepše zahvaljujemo. Posebna zahvala patroma Tonetu in Baziliju za prelepo pogrebno mašo in pogreb. Andreju Fistriču ml. hvala za prelepe besede, ki jih je izrekel po maši, enako Petru Mandelju za nagovor ob odprtem grobu. Enako naša zahvala vsem pevcem, ki so

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

Tel: 724 5408

17 Railway Parade, Fairfield 3113

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

Maksiju v slovo ganjeno zapeli žalostinko, SDM pa za prekrasen venec.

Žalujoči: žena Violetta z otroci Tanyo, Davidom in Amando, mama in ata Hartman, brat Johnny z ženo ter mama in ata Podgornik.

OTTOWAY, S.A.- V Sydneyu je 8. januarja končal življenjsko pot v 68. letu starosti JANKO MLAKAR. Pokojnika sem srečal proti koncu leta 1945 v bivši vojašnici na Leopoldovem trgu v Monakovem v Nemčiji. Povedal mi je, da je doma iz Rudnika, kar je dejansko predmestje Ljubljane. Bil je še gimnazijec, ko so ga komaj šestnajstletnega začeli siliti, naj gre k partizanom. "Za komuniste se pa nisem hotel boriti," mi je povedal. Zato je šel raje k domobrancem, po vojni pa se umaknil v Avstrijo in bil toliko bister, da se ni pustil na silo vrniti v Titovo deželo. Tudi Angležem ni več zaupal, zato se je peš napotil na Bavarsko, ko je zvedel, da so tam Amerikanci. Ko je prišel tja v taborišče, je bil živ okostnjak zaradi velikih naporov in lakote. A pri vsej tej bedi je le imel sladke nasmeh in za vsako priliko še primerno šalo. Srečati njega mi je bil vedno prijeten dogodek. V začetku novega leta so mene poslali proti severu, ob koncu leta pa v taborišče v Bad Aiblingu na jugu Bavarske. Tam sva preživela z Ivanom najhujšo zimo v življenju, pa tudi mráz ni izbrisal nikoli njegovega smehljaja in dober volje. Na pomlad se je začela v Ladshutu (ne vem, čer sem prav zapisal) gimnazija in fant je šel tja ter začel spet študirati.

Leta 1950 pa so nam zavezniki začeli dajati pobudo, naj bi se izselili. Ivan je dobil priliko, da gre v Avstralijo. Tu so ga najprej poslali v severni tropični del, kjer je v obupnem vročem podnebnju sekal sladkorno trstiko. Na koncu sezone je prvič potožil nad zdravjem in kakor hitro je odslužil pogodbo, si je kupil motorno kolo in prišel v Južno Avstralijo, kjer je podnebje znatno znošnejše. Zdravje pa se ni hotelo vrniti. Zato je šel dalje proti jugu v Mt. Gambier in Nangwarry, kjer je sekal borovce in delal na žagi. Imel je nekaj operacij na hrbtenici in želodcu ter se počutil boljše. Tedaj je srečal svojo življenjsko družico Marico, se na hitro poročil in se preselil v Sydney. Delal je dolgo vrsto let v tovarni kabljev v Liverpoolu, tam sta si kupila nekaj hektarjev zemlje in si postavila prijeten dom. Zakonsko življenje mu je ugajalo in zdravje se je ustalilo. Z leti pa so se zopet pojavile bolezni na hrbtenici, želodcu, ožilju in nazadnje še na srcu. Predčasno se je moral upokojiti in z vsakim letom je bilo slabše. A tudi v času bolezni je bil nasmejan in dober volje. Še vedno je rad povedal, da ni Ljubljčan, ampak Dolenjec. Imel je dosti načrtov

Manufacturer of
Premium Quality
Smallgoods

Melbournskim
Slovincem
se priporoča

SMALLGOODS

209-215 St. George's Rd.
North Fitzroy, Vic. 3068

Tel.: 481 1777
Facsimile: 482 5411

Nudimo prvovrstne kranjske klobase,
sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne odlične mesne izdelke.
Hitra in brezplačna dostava.
Obrnite se na nas:
naše mesno podjetje nadaljuje tradicijo
vam vsem znanega dolgoletnega podjetja
JOHN HOJNIK

in upov, ki mu jih je bolezen preprečila. Vsi, ki smo ga poznali, ga bomo ohranili v lepem spominu. Ženi pa so žalje in obenem zahvalo, ker je toliko let vzorno skrbel za njega ter mu pomagala blažiti bolečine. Naj počiva v božjem miru!

Pozdrave vsem bralcem Misli! - Nace Ahlin

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 808 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

Admiral Motor Inn

Vaša gostiteljica sta MURRAY in FRANK BERIC

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena
stanovanja, kopalni oazen, sončna terasa, pralnica,
TV, ventilatorji, zajtrk po želji . . .

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.
Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway
(ali pa P. O. Box 691)
SURFERS PARADISE, QLD. 4217
Telefon: (075) 398 759

I	1.	— — — — —	E
Z	2.	— — — — —	E
P	3.	P — — — — —	
O	4.	P — — — — —	
L	5.	— O — — — — —	
N	6.	— — — O — — —	
J	7.	— L — — — — —	
E	8.	— — — — —	L — —
V	9.	— — — — —	P — —
A	10.	— — — E — —	
N	11.	— — — — —	N — — —
K			
A			

Namesto črtic vstavi pravilne besede:

1. letna doba; 2. del veseličnega prostora; 3. vrtna cvetlica; 4. kulturni delavec; 5. pokloniti, dati v dar; 6. živo bitje pred rojstvom; 7. določen za osebno potrežbo; 8. ogenj ima rad; 9. starodavna pisava; 10. ime enega nebesnih teles; 11. napoved, ki nas vedno zanima.

Če si izbral in vstavil pravilne besede, ti bo ena vrsta črk od zgoraj navzdol povedala nekaj o sedanjem letu.

Rešitev pošljite do 15. februarja na uredništvo!

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.
VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.
85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.
Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 469 7275

DO YOU NEED A GOOD PLUMBER? POTREBUJETE KLEPARJA, VODNEGA ALI PLINSKEGA INSTALATERJA?

Rojakom Melbourn in okolice
se priporoča in je na uslugo
JOŽE ŽUGIČ,
5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631

REŠITEV KRIŽANKE prejšnje številke:

Vodoravno: 4. potoček; 8. Emilija; 9. lep opis; 10. ilovica; 11. čitanka; 12. skorec; 14. opreza; 18. pridiga; 21. trgovec; 22. sramota; 23. šarkelj; 24. prevara. — Navpično: 1. velikaš; 2. lizol; 3. živinče; 4. palača; 5. topot; 6. črpanje; 7. krsta; 13. ovirate; 15. Podgora; 16. adicija; 17. Nataša; 18. posip; 19. ikona; 20. ovsen.

Rešitev so poslali: Jože Grilj, Lidija Čušin, Ivan Podlesnik, Francka Anžin. (Sem mislil, da bo zaradi počitnic več reševalcev, pa je ravno narobe.) Žreb se je nasmešnil Ivanu Podlesniku.

PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

- + Glas vesti bi morali ozvočiti.
- + Pri nas trajajo zgodovinski trenutki kar po štirideset let.
- + Nerodno je, če je politik toliko časa na oblasti, da postane "lepša prihodnost", katero je obljubil, sedanjost.
- + Nesposobni so pripravljani storiti prav vse.
- + Pot v Evropo ne pelje čez Romunijo.
- + Toliko časa nam bodo načrti padali v vodo, dokler se ne bomo naučili plavati.
- + Kako je dobil službo, je službena skrivnost.
- + Kadar politikom teče voda v grlo, so najbolj zgovorni.
- + Kadar so neumni na oblasti, se pametni delajo neumne, neumni pa pametne.
- + Laže se človek nauči igrati na klavir kot pa na gospodarske instrumente.
- + Ne šahirajte z anarhisti: naskrivaj pripravljajo atentat na vašega kralja.
- + "Ozrimo se na prehojeno pot," je dejal tovariš, ki je to pot prevozil z avtomobilom.
- + Laž ima kratke noge, zato potuje z najhitrejšimi komunikacijskimi sredstvi.

HOJA ZA KRISTUSOM – Knjižica je v obliki molitvenika in obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Cena 5 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI – V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

WHISPER – Angleško-slovenske pesmi Danijele Hliš. – Cena 10 dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8 dolarjev.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

PRATIKA 1994 Celjske Mohorjeve družbe, zelo pestre vsebine, je na razpolago. Cena pet dolarjev brez poštne. – Bo kaj naročil za zbirko knjig tega leta Celjske, Celovške ali Goriške Mohorjeve družbe?

Imamo še več drugih knjig iz rodne domovine, zamejstva in zdomstva

LEPOTE SLOVENSКИH CER-KVA je monumentalna knjiga z 283 čudovitimi barvnimi posnetki. Avtor fotografij je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Kupi jo, da bo postala tvoj družinski zaklad, ki ga boš s ponosom pokazal obiskovalcem druge narodnosti. Cena 49 dolarjev.

ZA PEST DROBIŽA je najnovejša pesniška zbirka, ki nam jo poklanja adelaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena deset dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBISČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

GROUPS FOR SLOVENIJA

Book now for 3 economical groups
departing from Adelaide - Brisbane - Melbourne or Sydney
on 8/6/94 - 22/6/94 and 8/7/94

SLOVENIA TRAVEL / DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ŽE SEDAJ ZA SKUPINSKO
POTOVANJE: 8/6/94, 22/6/94 in 8/7/94

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOMI

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666